

...poved
na fátimské posolstvo
Danny Márie

KATOLÍCKE SPISY — ČÍSLO 28.

*Naša odpoveď
na fàtimské posolstvo
Panny Márie*

**Vydal POSOL BSJ v Trnave
1944**

Pôvodný titul tohto sošitu: A. Magni, SJ, La nostra risposta al messaggio di Fátima; preložil J. Daniš, SJ.

Nr. 58/1944. Imprimi potest. P. Josephus Jurovský, SJ. Bratislavae die 2. maii 1944. — Nihil obstat. P. Laurentius Gramantik, SJ. censor dioec. — Nr. 2758/1944, Imprimatur. Josephus Minárik, vicarius generalis. Tyrnaviae, die 3. maii 1944.

NAŠA ODPOVEĎ NA FÀTIMSKÉ POSOLSTVO.

Fàtimské posolstvo.

Celý katolícky svet pozná zázračné udalosti, ktoré sa roku 1917 odohraly vo Fàtime v Portugalsku.)*

Vlani 13. októbra slávil sa 25. výročie ostatného zjavenia Panny Márie trom pasáčkom Lucii, Františkovi a Hyacinte.

Dnes o fàtimskej Panne Márii možno povedať slová, ktorými Cirkev svätá ospevuje zjavenie najsvätejšej Panny v Lurde: »Gloriosa coeli regina in terris apparuit: populo suo verba salutis et pignora pacis attulit«. (Slávna Kráľovná neba zjavila sa na zemi: priniesla svojmu ľudu slová spásy a zálohy pokoja). Panna Mária zjavila sa vo Fàtime. O tom nemožno rozumne pochybovať. Svedčí o tom: srdečná a nepochybná úprimnosť troch malých svedkov a ich nezlomné, ani

**) Podrobne sú opísané v knižočke »Fàtima, odkaz P. Márie«, ktorú vydal Posol Božsk. Srdca v Trnave.*

pod hrozbami smrti neodvolané tvrdenia. Nadprirodny ráz fátimských zjavení potvrdzujú najmä neustále množiace sa zázraky na mieste zjavení, ktoré sem nezinerne zástupy pútnikov priťahujú. Popri mnohých zázračných uzdraveniach na tele, najviac do očí bije obrátenie toľkých hriešnikov, ktorí sa po vzývaní fátimskej Panny Márie vracajú späť k Bohu. Tam je predivná premena Portugalska, ktoré sa znova stalo hlboko katolíckou krajinou. Konečne dnes je už známe i úradné stanovisko Cirkvi, vyjadrené nielen pastierskym listom portugalských biskupov, ale i posolstvom sv. Otca Pia XII., ktorý miesto fátimských zjavení nazval »svätým vrchom Fátiny, oázou, ktorá je nabalzamovaná vierou a pobožnosťou«, skrze ktorú Portugalsko dýcha zázračným ovzduším.

Presvätá Panna sa zjavila a priniesla s neba svojmu ľudu p o s o l s t v o, ktoré obsahuje slová spásy, a podmienky pokoja. Žiadala hlavne tri veci, ktoré majú veľký význam pre naše večné spasenie, a to: 1) pobožnosť, 2) smierujúcu vyndáhradu, a 3) zasvätenie sa jej nepoškrvennému Srdcu. Prisľúbila všeobecný pokoj a viťazstvo Cirkvi, ak si len ľudia dostatočne povšimnú jej materinskú výzvu.

*Rozoberme teda trochu podrobnejšie
obsah posolstva a uvidíme, aká má byť
naša odpoveď.*

POBOŽNOSŤ K NEPOŠKVRNENÉMU SRDCU PANNY MÁRIE.

»Pán Boh — povedala Panna Mária trom pastierikom — chce udomáčniť na svete pobožnosť k môjmu nepoškvrnenému Srdcu« (3. zjavenie).

A malá Hyacintka pred odchodom do nemocnice povedala Lucii tieto slová: »Ja čoskoro pôjdem do raja. Ty však ešte tu ostaneš, aby si hlásala, že Pán Boh chce udomáčniť na svete pobožnosť k nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie... Povedz, že Pán Ježiš chce, aby ľudia s jeho Božským Srdcom uctievali aj nepoškvrnené Srdce Panny Márie. Oj, keby som mohla dať každému z toho ohňa, ktorý tu vnútri cítim, ktorým tak veľmi okusujem sladkosť Srdca Pána Ježiša a Srdca Panny Márie!«

Z dejín úcty nepoškvrneného Srdca Panny Márie.

Pobožnosť k Srdcu Panny Márie nie je novou vo sv. Cirkvi a už od 12. storočia možno nájsť jej stopy. Veľkým apoštolom, teologom a pevcom tejto pobožnosti bol sv. Ján Eudes v 17. storočí. Napísal kni-

hu: »Predivné Srdce Najsvätejšej Matky Božej« a založil Kongregáciu kňazov Ježiša a Márie, ako by živé a večné dary pre Srdce Panny Márie.

V tom istom storočí odohraly sa aj veľké zjavenia Božského Srdca sv. Margite Alacoque, ktoré veľmi pomáhaly šíriť aj úctu Srdca Panny Márie medzi veriacimi, lebo najväčší ctitelia Božského Srdca stali sa apoštolmi aj pobožnosti Srdca Panny Márie.

V 18. storočí prekvitajú rehoľné kongregácie, zasvätené nepoškvrnenému Srdcu. Prvou takou kongregáciou boli Dcéry Božského Srdca a Márie. Založil ich za časov veľkej francúzskej revolúcie sluha Boží P. Picot de Clorivière S. J. Neskôr P. Coudrin založil Kongregáciu misionárov presvätých Srdc Ježiša a Márie. Bl. Claret zasa založil Misionárov Synov nepoškvrneného Srdca Panny Márie (tzv. Scheutskí misionári) a Kongregácia misionárov najsvätejších Srdc Ježiša a Panny Márie (Mallorca). Mimo toho spomenúť treba i mnohé rehoľné kongregácie ženské, ktoré nosia najrozmanitejšie mená ako Slúžky, Dcéry, Malé robotnice, Sestričky, Reparatrices, Služobnice atď. nepoškvrneného Srdca Panny Márie a presvätých Srdc Ježiša a Márie.

V 19. storočí dve neobyčajné udalosti veľmi rozhýbaly túto vec a pričínily sa o zázračný rozvoj tejto pobožnosti:

1. Zázračná medaila, zjavená r. 1830 bl. Kataríne Labouré. Na tejto medaile nad monogramom Panny Márie je Srdce Pána Ježiša ovinuté trnmi a Srdce Panny Márie prebodnuté mečom.

2. Arcibratstvo nepoškvrneného Srdca Panny Márie v chráme Našej Panej Víťaznej v Paríži, stredisko premnohých zázračných obrátení. Toto bratstvo r. 1836 z nebeského vnuknutia založil farár Desgenettes, ktorý dva razy počul hlas: »Zasväť svoj kostol a svoju farnosť presväťtému a nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie.« Bola to ako by odpoveď na zúfalú modlitbu, ktorou žiadal pomoc na obrátenie svojich farníkov. Sv. kongregácia Obradov potvrdila neskôr sv. omšu, knazské hodinky a sviatok na česť prečistého Srdca Panny Márie, ktoré neskôr rozšírila na celú Cirkev.

Prečo je táto úcta práve dnes časová?

Mnohí sa dnes pýtajú — *prečo* chce Pán Boh, aby sa práve za našich časov

rozšírila a udomácnila táto pobožnosť, ktorá je ináč už dosť stará?

Panna Mária predstavila Lucii svoje Srdce ako *útočisko* a *cestu*, ktorá vedie k Bohu, a keď trom pasáckom ukázala peklo, povedala im: »Videli ste, kam idú duše úbohých hriešnikov. Na ich *záchranu* chce Boh udomáčniť na svete pobožnosť k môjmu nepoškvrnenému Srdcu. Ak urobia, čo vám poviem, veľa duší sa zachráni.«

Potom Hyacintka umierajúc kázala Lucii »povedať všetkým, že Boh dáva všetkým svoje milosti skrze nepoškvrnené Srdce Panny Márie«.

Z toho nasleduje, že v plánoch Božích Srdce Panny Márie, a to celkom osobitne za našich časov, má byť *útočiskom* vo všetkých našich bolestiach, istou a ľahkou *cestou*, ktorou sa môžeme dostať k Bohu, *žriedlom* všetkých potrebných milostí a *zuchránou* hriešnikov.

Srdce Panny Márie je Srdcom našej Matky. Srdce dobrej matky je vždy hotové potešiť svojich synov, najmä, keď sú citeľnejšími bolesťami navštívení. Ono býva vzorom vo vernom plnení povinností, je ako by nevyčerpatelný prameň hrdinského sebaobetovania, aké od matky vyžaduje starosť o výživu, výchovu a zá-

chranu svojich dietok. Srdce matky býva ostatnou záchrannou kotvou aj pre márnотratných synov, ktorí sú istí, že v srdci matky vždy nájdu slovo odpustenia a povzbudenie pre nový život. Akéže však bude srdce tej, ktorá je Matkou v najvznešenejšom smysle slova?!

Naše bolesti v dnešných hrozných časoch stále rastú. Pán však ukazuje nám Srdce Panny Márie, ktorá svojou nebeskou múdrosťou, na základe svojej bolestnej skúsenosti a materinskej lásky vie, čo znamenajú naše trápenia, a vie, ako nás potešiť. Nie nadarmo pozdravujeme presvätú Panu ako »Potešenie zarmútených«. Koľkí kresťania stratili dnes jedinú cestu, ktorá vedie k Bohu. Príčinou toho sú: ich hriešna nevedomosť, náboženská ľahostajnosť, povrchnosť a osudné sebaklamy.

Nepoškvrnené Srdce Panny Márie príkladom svojho života v jasnom svetle pripomína nám pravú cestu: Je to s jednej strany *vnútorná cesta pobožnosti*, ktorá sa skláda s hlbokého náboženského presvedčenia a silnej viery v zjavené slovo, z lásky k Bohu, javiacej sa v úplnom srovnaní sa s vôľou Božou, a v synovskej dôvere v opateru Božiu vo všetkých udalostiach či už súkromných, či už verej-

ných. S druhej strany je to *vnútorná cesta čnosti*, a to tej čnosti, ktorá je základnou v Evanjeliu a utvára súmerný celok čistoty srdca, úprimnej poníženosti, vytrvanlivého sebazaprenia a veľkej lásky ku všetkým.

Keď niekedy, tak predovšetkým dnes sa musíme obrátiť k Srdcu tej, ktorá je Prostrednicou všetkých milostí. Pán Boh chce, aby sa ľudia utiekali k Srdcu Panny Márie, práve preto, lebo dnešný svet si namýšľa, že môže prísť k ucelenej mravnosti a životu jednotlivcov a rodín v rozličných zamestnaniach, v politike a v spoločenskom živote národov, keď sa bude opierať iba na vôľu človeka. Teda o pomoc milosti Božej prosiť, o ňu sa uchádzať, vo svojej namyslenosti nepokladá za potrebné.

Dnešná svetová vojna so svojimi strašnými následkami iste je trestom Božím za hriechy jednotlivcov a národov. Fátimská Panna Mária predpovedala, ba oznámila, že by sa bol svet tomuto trestu vyhol, keby sa bol dal na pokánie a bol by sa zasvätil jej nepoškvrnenému Srdcu. Hoci pokánie a zasvätenie neprišlo načas, Srdce našej Matky nepozná pomsty. Ona chce byť ešte aj teraz našou záchranou, záchranou našich rodín, našich katolíckych kra-

gov, našej kresťanskej civilizácie, pravda, ak sa k jej Srdcu s úprimnou úctou a s deťinskou dôverou obrátime.

Vynáhrada.

Panna Mária vo Fàtime naliehavo opakovala trom pastierikom: Dávajte *vynáhradu*, *vynáhradu* za toľké hriechy, ktorými sa uráža Božská Velebnosť, a za zlorečenia a za urážky, ktorých sa dostáva môjmu nepoškvrnenému Srdcu a tiež i preto, aby sa hriešnici obrátili. Modlievajte sa, modlievajte sa veľa, a robte pokáň za hriešnikov. Vezďte, že veľa, veľa ľudí ide do pekla, lebo niet nikoho, čo by sa za ne obetoval a modlieval.

Vynáhrada vo všeobecnosti a najmä prinášaná sladkému Srdcu Panny Márie nie je novou vo sv. Cirkvi. Už sama príroda vedie deti k tomu, aby sa usilovali napraviť chybu a zdvojnásobiť svoju lásku k matke, keď vidia, že ju daktoré z nich urazilo. Okrem toho usilujú sa k náprave priviesť aj previnilca. Privedú ho k matke, aby ju odprosila. Dobré vedia i to, že najväčšiu radosť pripraví matke, keď sa pričinia o materinské stretnutie s pohlúdeným, ale už kajúcim sa synom. Rozum a viera k tomuto nútia každú ú-

primne smýšľajúcu kresťanskú dušu aj o-
hľadom našej nebeskej Matky.

Dejiny sv. Cirkvi dokazujú, koľko mod-
litieb odbavovali a aké obety prinášali
nielen jednotlivci, ale i celé rehole, aby
tak napravili všetky urážky oproti Panne
Márii a dali jej vynáhradu za ne.

Pápež Pius X. už r. 1912 schválil tento
dekrét o vynahradzujúcej pobožnosti
k Srdcu Panny Márie: »Svätý Otec, pápež
Pius X., aby zveladil pobožnosť veriacich
k preslávnnej a nepoškvrnenej Matke Bo-
žej a povzbudil túžbu dávať vynáhradu,
ktorá chce byť so strany veriacich akým-
si odčinením za odsúdeniahodné zloreče-
nia, ktorými ničomní ľudia znesväcujú
najsvätejšie meno a vznešenú hodnosť
svätej Panny, z vlastného rozhodnutia u-
deliť ráčil plnomocné odpustky, ktoré sa
môžu obetovať i za mŕtvych, všetkým
tým, čo v prvú sobotu mesiaca, po svätej
spovedi a svätom prijímaní vykonajú
v duchu vynáhrady nejaké osobitné cvi-
čenia na česť preblahoslavenej a nepo-
škrnenej Panne a pomodlia sa na úmysel
sv. Otca.«*)

*) Decretum S. Penitentiariae de die 13. junii
1912. cfr. Acta Apost. Sedis 1912. pg. 623.

Týmto rozhodnutím sv. Otec *povzbudzuje* veriacich, aby obetovali Srdcu Panny Márie vynáhrady a zadosťučinenia za toľké rúhavé reči proti nej namierené; *dovoľuje* plnomocné odpustky za vykonanú vynáhradu v prvú sobotu mesiaca; *naznačuje* ako cvičenia vynáhrady na tento úmysel vykonať si sv. spoveď a sv. prijímanie, a *vyzýva* konať aj iné osobitné pobožnosti.

Iste niet nikoho, kto by nevedel, prečo Panna Mária tak naliehavo žiada vynáhradu. Veď už aj pri iných zjaveniach (najmä v La Salette a v Lourdes, hovorila o mnohých hriechoch, ktoré sa páchajú vo svete, o stálych a veľmi ťažkých prestupovaniach príkazov Božích a cirkevných. Nuž a či dnes tieto hriechy azda prestaly, či prežívame azda časy nejakej duchovno-mravnej obnovy? Postačí čo len povrchné poznať našu spoločnosť, aby sme uznali, že je veľmi potrebné obetovať Bohu a Srdcu Panny Márie modlitby a obety, ako vynáhradu lásky verných sŕdc za zločiny, ktoré sa tajne i verejne páchajú proti najsvätejším zákonom a najzákladnejším povinnostiam kresťanského života.

Zasvätenie sveta.

Druhá žiadosť Panny Márie, ktorá je vyslovená vo fátimskom posolstve, je: *Zasvätenie sveta nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie*. Ani táto vec nie je celkom nová. Veď toto zasvätenie je od rokov vrelou túžbou mnohých veriacich. P. Alfréd Dechamps S. J. napríklad už r. 1900 založil v Toulouse t. zv. Mariánsku krížovú výpravu, ktorá mala za cieľ podporovať zasvätenie jednotlivcov, rodín, farností, biskupstiev, ba i celého ľudského pokolenia nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie. Aby aj toto ostatné obsiahli, predložili sv. Otcovi rozličné prosby, podpísané miliónami. Z príležitosti Eucharistického kongresu v Lurde, r. 1914, ponížené požiadali Pia X., aby práve v tomto milostivom meste Panny skrze pápežského legáta zasvätil celý svet Srdcu Panny Márie. Avšak sv. Otec vtedy za lepšie pokladal ponechať tento veľký akt na niektorú čisto mariánsku slávnosť.

Teraz Panna Mária sama sostúpila, ako by požehnať podujatie svojich detí: sama odporúča zasvätenie sveta svojmu Srdcu, a sľubuje, že ak sa toto stane, vyprosí od Boha obdobie pokoja pre ľud-

stvo, obrátenie veľkého ruského národa a víťazstvo svätej Cirkvi. Lebo Pán jej sveril náš osud a »len Ona môže nám pomôcť«.

Anjel, ktorý sa zjavil trom fátimským pasáčkom, zvestoval im, že »najsvätejšie Srdcia Pána Ježiša a Panny Márie vyslyšaly ich vrúcne prosby... a zamýšľajú skrze nich preukázať svetu svoje milosrdenstvo«.

Či posolstvo Panny Márie nechcelo byť spolu aj upozornením pre nás, že dve najsvätejšie Srdcia počujú vrúcne prosby všetkých veriacich a že majú plán milosrdenstva aj so svojimi vernými v tejto strašnej krútnave ľudských dejín? Veď Panna Mária v najťažších dobách vždy prišla zachrániť svoje deti, ktoré sa k nej s dôverou obracali, ako k Útočisku hriešnikov, a k Pomocnici kresťanov. Preto naša dobrotivá Matka ani teraz nezabudla na nás a ukazuje nám svoje Srdce ako najistejšiu cestu k Srdcu Ježišovmu, »Cor Matris ad Cor Filii« — »Srdce Matky k Srdcu Syna«, a vyzýva nás k pobožnosti, k vynáhrade, k zasväteniu ako najúčinnnejším prostriedkom, ktorými môžeme si zaistiť milosrdenstvo Božie a vyprosiť si duchovnú obnovu sveta.

Panna Mária spýtala sa troch detí: »Či sa chcete obetovať?« Tie nevinné srdiečka bez váhania odvetily: »Áno, chceme!«

Presvätá Panna sa i na nás obracia ako by hovorila: »Či chcete splniť moju žiadosť«. Tu nám treba odpovedať. Nemôžeme ostať ľahostajní. Už mnohý z toľkých národov odpovedali ako tie nevinné dietky s opravdivým synovským oduševnením: »Hej, chceme!« Ale, aby sa táto odpoveď aj skutkom stala, treba hľadať praktický *spôsob*, ako odbavovať *pobožnosť* k nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie, najmä ako jej dávať žiadanú *vy-náhradu*, a ako prehĺbiť *zasvätenie* sa celého sveta.

NAŠA ODPOVEĎ.

I.

**Chceme udomáčniť u nás pobožnosť
k nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie.**

Preto:

1. Chceme vždy väčšmi *pestovať* a prehlbovať v sebe úctu k nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie.

Sv. Evanjelium predstavuje nám ho prerazené mečom bolesti, ako to predpovedal Simeon, a pohrúžené v rozmýšľaní tajomstiev života Pána Ježiša, ako to spomína sv. Lukáš: »Mária zachovala všetky tie slová a uvažovala ich v svojom srdci« (Luk. 2, 19).

Svätí a bohoslovci povzbudzujú nás, aby sme toto nepoškvrnené Srdce vrúcne uctievali, a označujú *viditeľný predmet* tejto úcty. A tým je najčistejšie, najdokonalejšie a od Boha po Srdci Ježišovom najviac milované *Srdce Panny Márie*. Za *duchovný, neviditeľný predmet* udávajú lásku Panny Márie k Bohu a k ľuďom, ktorej výrazným znakom a živou rozpomienkou je srdce.

Kresťanský ľud zas svojím neustálym

utiekáním sa k jej Srdcu nasvedčuje, aká potrebná a účinná je táto pobožnosť. Touto pobožnosťou uctieva a pozdravuje Srdce Matky Božej, všemohúcej svojim orodovaním u Boha, a Srdce Matky ľudí, plné dobroty a milosrdenstva k nám. V tejto pobožnosti uctievame Srdce Prostrednice všetkých molostí a Srdce tej, ktorá je naozaj Útočisko hriešnikov, Srdce nepoškvrnenej Panny, symbol všetkej čistoty a Srdce bolestnej Matky, vzor najdokonalejšej odovzdanosti do vôle Božej.

Svätá viera nám pripomína, že Srdce Panny Márie je predmetom slasti Najsvätejšej Trojice, svätostánkom Najvyššieho, nepoškvrneným Žriedlom krvi Ježišovej. Toto Srdce je dokonalým obrazom Srdca Ježišovho. Je to Srdce vyvolenej zo všetkých žien; Srdce tej, ktorá jediná môže povedať: Jednorodený Syn Boží je mojím Jednorodeným Synom. Je to Srdce tej, ktorá je zrkadlom spravodlivosti, príčinou našej radosti, archou úmluvy, bránou nebeskou. Aká to vznešená hodnosť!

2. *Chceme nasledovať čnosti* Srdca Panny Márie. Ono sa predstavuje každému stavu ako vzor dokonalosti.

Ako Srdce *dievčatka* predurčeného na hodnosť Materstva, ktoré od prvej chvíle celé žiari jasnosťou nepoškvrnenej nevinnosti. Je plná milosti: »gratia plena«.

Ako Srdce *panny panien*, ktorá sa pred všetkými zasvätila Bohu sľubom večnej čistoty už od detinstva a tak predstavuje prvotiny panenstva.

Ako Srdce *dcéry*, ktorá je najkrajším vzorom úcty, lásky, ochotnej poslušnosti a učenlivosti k rodičom.

Ako Srdce *snúbenice*, múdrej vo voľbe svätého mládenca, »spravodlivého«, ku ktorému je samá nežnosť, skromnosť a láskavosť.

Ako Srdce *manželky*, vernej a starostlivej pri všetkých podujatiach manžela, ktorého jej Boh dal, aby žili v dokonalej jednote duší a myslí.

Ako Srdce *služobnice*, ktorá úplne zabudá na starú slávu svojho kráľovského rodu a celkom sa venuje poníženej a ťažkej práci svojho chudobného stavu.

Ako Srdce *dcéry Izraela*, hrdej na svoj národ, ktorého Bohom dané výsady ospevuje: »Zaujal sa Izraela, svojho služobníka, rozpomenul sa na svoje milosrdenstvo« (Luk. 1, 54.).

Verne poslúcha predpisy zákona, zachováva náboženské tradície národné,

ako i obvyklé modlitby a sviatky v chráme.

Ako Srdce *dcéry Dávidovej*, dáva nám príklad v láskavosti k rodičom. Uspokojí sa aj tým najmenším miestom. Mlčky znáša urážky a odmieta pochvaly. Nie sebe, ale Bohu pripisuje svoje výsady: »lebo veľké veci učinil mi ten, ktorý je mocný a ktorého meno je sväté« (Luk. 1, 49.).

Ako Srdce *dievky Pánovej*, hotovej v každej chvíli plniť jeho vôľu, veľkodušným »Staň sa!« až po hrdinskú obeť pod krížom.

Ako Srdce *matky a panny*, plnej nežnosti a sebažertvy za Ježiša, veď ho miluje ako syna a klania sa mu ako Bohu, rozkazuje mu a spolu ho i poslúcha, keď jej ako dvanásťročný pripomína: »Nevedeli ste, že musím byť v tom, čo je môjho Otca?« (Luk. 2, 49).

Ako Srdce *vdovy*, — smutnej a uzavretej v samote svojho domčeka, v stálych spomienkach na svojho zomrelého panenského ženícha venuje sa v tichosti každodennej domácej práci.

Ako Srdce *potešiteľky*, ktorá vie vyčítať, čo kto potrebuje, aby či už radou, či už iným činom pomohla najmä trpiacim.

Ako Srdce *panej*, šlachetne utiahnutej a skrytej v dňoch oslavovania jej Syna, keď mu oduševnené zástupy privolávaly hosanna, prítomnej však v hodinách, keď ho všetci opustili a na potupnú smrť vydali.

Ako Srdce *Kráľovnej mučeníkov*, prebodnutej mečom bolesti, predivne trpezlivej a hrdinsky silnej, ktorá i nepriateľom veľkodušne odpúšťa. City a bolesti jej Srdca pekne vyjadruje pieseň: Stála Matka bolestivá.

Ako Srdce *Kráľovnej svätých*, plnej milosti a poníženosti, už večne spojenej s Bohom v najvyššom nazieraní, v najčistejšej láske, v cvičení navznešenejších čností.

Ako Srdce *Kráľovnej apoštolov*, plnej zápalu za väčšiu slávu Božiu a za spásu duší, úzko spojená so Srdcom Ježišovým v diele vykúpenia svojím božským Materstvom, každodennou sebaobetou, večnou modlitbou a pomocou Cirkvi svätej.

Ako Srdce *víťaznej Kráľovnej*, triumfujúcej nad všetkými úkladmi starého hada, nad ľudskými náruživosťami, nad všetkými bludmi sveta, nad všetkými nepriateľmi Božími.

Ako Srdce *Kráľovnej pokoja* pre dokonalý a stály poriadok a pokoj svojho

vnútra, kde náruživosti byly úplne podrobené rozumu, príroda vôli, rozum a vôľa Bohu. Preto, že smierila hriešneho človeka s Bohom, blúdiacich so svätou Cirkvou, nepriateľov medzi sebou, národy s Kristom, ktoré ona získala. A konečne preto, že dala svetu Knieža pokoja, Ježiša.

Ako Srdce *kráľovnej a matky ľudí*, lebo ona je uzdravením chorých, útočišťom hriešnikov, potešením zarmútených, pomocnicou kresťanov vo vojne i v pokoji, v živote i vo smrti.

3. Chceme *každé ráno obetovať* celý deň Božskému Srdcu skrze nepoškvrnené Srdce Panny Márie tak, ako to robia členovia prvého stupňa Apoštolátu Modlitby.

4. Chceme sa vo všetkých svojich potrebách s *dôverou utiekať* k Srdcu Panny Márie.

Krásna je modlitba zostavená od sv. Jána Eudes na česť Srdca Panny Márie, ktorú sv. Kongregácia obradov roku 1861 potvrdila, a znie takto:

Všemohúci Bože, ktorý si chcel, aby preláskavé Srdce preblahoslavennej Panny Márie bolo svätyňou božstva,

trónom všetkých čností a pokladom celej svätosti: daj nám, prosíme, pre zásluhy a prosby toho presvätého Srdca, aby sme jeho obraz stále nosili vo svojom srdci a ho nasledujúc, vždy to robili, čo sa Tebe páči a tak si zaslúžili stať sa Tvojmu Srdcu navždy podobnými. Skrze Krista Pána nášho. Amen.

Prekrásne sú i vzdychy: »Sladké Srdce Panny Márie, buď mi spásou.« Nepoškvrnené Srdce Máriino, oroduj za nás!«

5. Chceme si *uctiť* obrazy Srdca Panny Márie a nosiť jej agnuštek.

6. Chceme *sláviť* sviatok prečistého Srdca Panny Márie, ktorý sa má sláviť v sobotu po sviatku Božského Srdca Ježišovho. Týmto rozhodnutím sv. Kongregácia obradov vhodne spojila tieto dva sviatky. aby aj tým dala na javo ako neodlúčiteľne sú spojené tie dve pobožnosti. Veď obidve pobožnosti živí ten istý duch, totižto duch lásky, sebažertvy a vynáhrady, a obidve sa vzájomne doplňujú a posilňujú. Toto úzke spojenie badať aj pri niektorých zjaveniach. Tak napríklad sv. Margite Alacoque pri zjaveniach v Paray zjavily sa obe tieto Srdcia

sjednotené. Spojené ich videla bl. Katarína Labourè na zázračnej medaile. Aj anjel, ktorý sa zjavil trom pasáckom, povedal: »Modlite sa k najsvätejším Srdciam Pána Ježiša a Panny Márie, ony sa dajú uprosiť vašou prosbou.« A naučil ich túto modlitbu:

»Najsvätejšia Trojica: Otec, Syn a Duch Svätý! ... Pre nekonečné zásluhy najsvätejšieho Srdca Ježišovho a na orodovanie nepoškvrneného Srdca Panny Márie prosím ťa, obráť úbohých hriešnikov.«

7. Môžeme sa dať *zapísať* do nejakého náboženského sdruženia alebo bratstva, ktorých členovia osobitne uctieujú nepoškvrnené Srdce Panny Márie. Prvé také bratstvo bolo založené na obrátenie hriešnikov pri chráme Našej Panej Víťaznej v Paríži. To isté bratstvo nepoškvrneného Srdca Panny Márie jestvuje v Trnave v jezuitskom kostole už od 13. júna 1856. Zapísalo sa doň už vyše 100 tisíc veriacich. (Obširnejšie viď o tom v knižočke »Fátima«, 3. vyd. na str 344.)

Okrem toho máme na Slovensku aj iné náboženské sdruženie, ktorého cieľom je šíriť úctu obidvoch najsvätejších Srdc. Je to Apoštolát modlitby, veľká svetová organizácia, ktorá má vyše 35 miliónov čle-

nov. Členovia tohto Apoštolátu uctievať najsvätejšie Srdcia Pána Ježiša a Panny Márie. Krajinský sekretariát Apoštolátu modlitby na Slovensku je v Trnave pri Posle Božského Srdca, ktorý je úradným orgánom Apoštolátu modlitby.

8. V Taliansku povstali už aj rozličné podujatia pre *zasvätenie rodín nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie*. Jedno z najvýznamnejších stredísk je bezpochyby Ústredie zasvätenia rodín Božskému Srdcu Ježišovmu pri diele Apoštolátu modlitby, ktoré v Ríme, v chráme Al Gesù, postavilo národnú svätyňu Božského Srdca Ježišovho a nepoškvrneného Srdca prebl. Panny Márie, a ktoré obe tieto zasvätenia sveruje svojim horliteľom a horliteľkám. Toto zasvätenie môžeme spojiť so zasvätením rodín Božskému Srdcu alebo s jeho obnovením. Zasväcujúcu modlitbu na tento cieľ nájdeme na konci tejto knižočky.

II.

Chceme napraviť urážky nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie učinené.

Panna Mária sama oznámila, ktorými cvičeniami jej môžeme dať túto vynáhradu najlepšie.

1. *Odbavovaním pobožnosti päť prvých sobôt mesiaca.* Keď sa (10. dec. 1925) zjavila Lucii, ktorá vtedy už rehoľné meno mala: Sestra Mária das Dores (Mária od Sedmibolestnej), toto povedala: »Pozri, dcéra moja, pozri moje Srdce ovinuté trnám, ktorým ho nevďační ľudia každú chvíľu pichajú, keď preklínajú a sú nevďační. Aspoň ty sa pousiluj potešovať ma. A v mojom mene oznám toto:

»*Slubujem, že v hodinke smrti vyprosím na spasenie potrebné milosti všetkým, čo v päť po sebe nasledujúcich prvých sobôt sa vyspovedajú, pristúpia k svätému prijímaniu, pomodlia sa ruženec, stravia štvrťhodinku so mnou, rozjímajúc o ružencových tajomstvách, aby dali vynáhradu môjmu Srdcu.*« (Takto to stojí v knihe: »Úradná rukoväť fátimského Pút-

nika«, ktorú na rozkaz biskupa z Leirie vydali 13. mája 1939.)

2. *Svätá spoveď*. Možno si ju odbaviť v tom týždni, ktorý sa končí prvou sobotou. Toto, že sv. spoveď, žiadaná v prisľúbení, nemusí sa práve na prvú sobotu vykonať, porozumela Lucia neskôr (15. febr. 1926), keď ju Dieťa Ježiš znova povzbudzovalo, aby šírila úctu k nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie.

3. *Smierujúce sv. prijímanie* na vynáhradu za toľké hriechy, ktorými ľudia urážajú Velebnosť Božiu a Srdce Panny Márie. Tí, čo prijímali v prvý piatok mesiaca, ľahko môžu prijímať i v sobotu. Ozaj niet lepšieho prostriedku udobriť Pána Boha za toľké hriechy, ako ten, ktorý nám ukázala Najsvätejšia Panna: obetovať totižto Bohu na smierenie najsvätejšiu Hostiu, vrúcnyim prijímaním toho živého chleba, ktorý dáva svetu opravdivý život.

4. *Sv. ruženec*. Panna Mária už viac ráz naliehala na troch pasáčkov, aby sa každý deň pomodlili sv. ruženec. »Každý deň pomodlite sa pobožne ruženec, na úmysel, aby ste vyprosily svetu pokoj.«

Naučila ich, aby, keď sa modlia ruženec, dodali na konci každého desiatka: »Ó Ježišu, odpusť nám naše hriechy. Chráň nás od pekelného ohňa. Prived' do neba všetky duše, najmä tie, čo sú najviac utisnuté na tvoje milosrdenstvo.« Ba, 13. októbra 1917 slávnostne potvrdila svoju výzvu modliť sa ruženec, keď vyjavila svoje meno: »*Ja som Ružencová Panna Mária*«.

V dejinách sv. Cirkvi stalo sa to už častejšie, najmä však pri posledných zjaveniach, ako napríklad v zjaveniach v Lurde, Panna Mária ukázala, aká milá jej je modlitba sv. ruženca. Veď je to ozajstný súhrn všetkých jej radostí a bolestí. Vo Fátime však pridala ešte osobitný úmysel, na ktorý načim obetovať ruženec, totižto na vynáhradu urážok jej nepoškvrneného Srdca.

Slávne panujúci svätý Otec Pius XII., keď hovoril*) o sv. ruženci, sám pripomenul, že ide o modlitbu, ktorú tak veľmi odporúčala naša fátimská Pani. Aby však myseľ pozornejšia, srdce horlivejšie a sama modlitba záslužnejšia bola, dobre

*) V encyklike k Portugalsku, »*Saeculo eximite VIII*« zo dňa 13. júna 1940.

bude určiť si pre každú sobotu osobitný vynahradzujúci úmysel. Takéto úmysly by mohli byť napríklad: vynáhradu dať 1. za bohorúhania, 2. za urážky so strany kacírov, 3. za urážky so strany bezbožnej tlače, 4. za nedostatok úctivosti k posvätným obrazom, 5. za vlažnosť v modlitbe a dôvere k Panne Márii, Prostrednici všetkých milostí.

5. *Rozmýšľania*. Panna Mária láskavo nalieha a žiada: »aby sme strávili štvrt-hodinku s ňou, rozjímajúc o ružencových tajomstvách«. Toto rozmýšľanie môže byť spoločné, keď kňaz má kratučkú kázeň, alebo súkromne, napríklad použijúc myšlienky, ktoré v tejto knižočke na rozjímanie podávame.

6. *Vynáhrada za bohorúhania* a všetky urážky oproti nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie. Vynáhradu môžeme vykonať súkromným alebo spoločným cvičením vynáhrady podľa toho, či kto pobožnosť prvých sobôt odbavuje súkromne alebo spolu s inými. Pre toto cvičenie veľmi sa hodia s vrúcnyim srdcom opakované vzdychy: »Nech je pochválené meno Máriino — Nech je pochválené jej

nepoškvrnené Srdce!« (Vid' »Chvály na vynáhradu« v Kytici -- 2. str. obálky.)

7. *Pokánie*. Panna Mária už od prvého zjavenia žiadala od troch pasáčkov, aby boli hotoví prinášať *dobrovoľné obety* a aby radi *prijímali* všetky utrpenia, ktoré im Pán Boh poslal na vynáhradu za toľké hriechy, ktorými ľudia urážajú Velebnosť Božiu a nepoškvrnené Srdce Panny Márie.

V treťom zjavení prízvukovala im znova: »Obetujte sa za hriešnikov a hovorievajte často, ale hlavne, keď prinesiete nejakú obeť: Ježišu, toto z lásky k tebe, za obrátenie hriešnikov a ako náhradu za nepravosti, spáchané proti nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie«.

Potom 19. augusta znova ich povzbudzovala, aby sa modlili a prinášali obety za hriešnikov: »Modlievajte sa, modlievajte sa veľa a robte pokánie za hriešnikov. Vedzte, že veľa, veľa duší ide do pekla, lebo niet nikoho, čo by sa za nich obetoval a modlieval.«

Modlitba a obety sú to, čo Panna Mária žiada ako účinnú náhradu. Keď šlo o modlitbu, deti zaraz pochopily, čo majú robiť a ešte väčšmi si zamilovaly ruženec. Ale

keď šlo o obety, bezradne sa pýtaly: »Ako to spravíme? Čo je to obeta?« Ale svetlo čoskoro prišlo a osvietilo ich nevinné rozumčeky. A v krátkom čase premenili sa títo pastierici na veľkých hrdinov s neuhasiteľnou túžbou po pokání. Dietky usilovaly sa nájsť spôsob, ako umŕtvovať chuť, hlad, smäd a celé svoje telo. Veľkodušne znášaly aj všelijaké bolestné choroby, ktoré im Pán posielal. Všetko toto robily s tým úmyslom, aby vyhoveiy žiadosti Matky Božej: obetovať sa za hriešnikov, napraviť toľké urážky, ktorých sa dostáva Pánu Bohu a Srdcu Panny Márie.

Modlitba a obety sú pokánim, aké aj my máme robiť v duchu vynáhrady. Mnohé obety vyžadujú od nás aj súčasné vojnové pomery, iné nám zas Pán Boh posielal. Sú to hlavne choroby a rozličné kríže zemského života. Okrem toho sú ešte rozličné dobrovoľne na seba vzaté obety, ktoré každý podľa svojej horlivosti môže prinášať s úmyslom vynáhrady. Tieto obety budú tým väčšie a častejšie, čím živšia bude v nás túžba po zásahu milosrdenstva Božieho na záchranu duší a duchovnú obnovu spoločnosti.

•

III.

Chceme zasvätenie sveta nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie.

Svätý Otec vo svojom rozhlasovom posolstve k portugalskému národu, vysielanom dňa 31. októbra 1942, po vrúcnom vzývaní Kráľovnej presvätého ruženca, toto povedal:

»V tejto tragickej hodine ľudských dejín ja, ako spoločný Otec veľkej kresťanskej rodiny, ako zástupca toho, ktorému bola daná všetka moc na nebi i na zemi a ktorý poveril ma starať sa o toľké duše, vykúpené jeho krvou, sverujem, odovzdávam a zasväcujem tebe a tvojmu nepoškvrnenému Srdcu nielen celú svätú Cirkev, tajomné telo tvojho Ježiša, ktoré trpí a krváca, sužované v toľkých údoch a tak rozličným spôsobom, ale i celý svet, roztrhaný toľkou nesvornosťou, zachvátený novým ohňom nenávisti a trpiaci pre vlastné nepravosti... Ako bola Srdcu tvojho Ježiša zasvätená Cirkev a celé ľudské pokolenie, aby po složení všetkej nádeje v neho, ono bolo im znakom a záru-

kou víťazstva a spásy, odteraz nech sú rovnako na veky zasvätené aj tebe a tvojmu nepoškvrnenému Srdcu, ó Matka naša a Kráľovná sveta! Kiež tvoja láska a ochrana urýchlia triumf kráľovstva Božieho, aby všetky národy, smierené medzi sebou a s Bohom vyhlasovali Ťa za blahoslavenú a s tebou zaspievaly od jednej končiny zeme ku druhej večné Magnificat slávy, lásky a vďačnosti Srdcu Ježišovmu, v ktorom jedine môžu nájsť pravdu, život a pokoj.»

Slávnostne zasvätil sv. Otec celý svet aj úradne 8. decembra 1942. Práve o rok sa zasvätilo nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie podľa nariadenia najdôstojnejších pp. biskupov aj celé Slovensko. Ale toto slávnostné a úradné zasvätenie celej sv. Cirkvi a celého sveta, ako aj zasvätenie celého Slovenska nás prirodzene zaväzuje, aby sa aj jednotliví veriaci so svojimi rodinkami zasvätili najčistejšiemu Srdcu Panny Márie.

Smysel zasvätenia. Hoci toto zasvätenie nie je výslovným sľubom alebo prísahou, ani posvätným obradom, udelujúcim akési duchovné práva, predsa nemožno toto zasvätenie pokladať iba za pobožnú túžbu

uctiť si Srdce Panny Márie, alebo len za modlitbu, ktorou ju o pomoc vzývame.

Naše zasvätenie je úplným oddaním sa, ktorým sľubujeme, že sa pousilujeme o to, aby v nás žilo a kráľovalo to presväté Srdce. Budeme sa teda chrániť, aby ho naše myšlienky, slová a skutky už nikdy neurazily. S druhej strany zas budeme sa usilovať, aby sme si celý svoj nábožensko-mravný život usporiadali podľa jej nadprirodzenej lásky k Bohu a k ľuďom.

Kto takto chápe zasvätenie, u toho sa akt zasvätenia nescvrkne len na chvíľkové oduševnenie, ale bude mať praktické následky v celom jeho spravovaní a bude môcť naozaj povedať: »quantus sum, Mariae sum« (»Celý koľký som, Máriin som«).

Preto načim osobné zasvätenie dobre pripraviť, čo najlepšie vykonať, podľa možnosti pri nejakej slávnostnej príležitosti. Veď ono má znamenať pre nás počiatok nového obdobia, život väčšej dokonalosti a horlivého mariánskeho apoštolátu.

Ovocie a účinky zasvätenia sa prehĺbujú jeho častejším obnovením. Bude to obnovou lásky k Panne Márii a silnou pohnútkou pamätať na záväznosti, ktoré sme na seba vzali, keď sme sa úplne oddali jej nepoškvrnenému Srdcu.

Okrem súkromného zasvätenia dobre by bolo nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie zasvätiť aj jednotlivé rodiny, farnosti, biskupstvá, ako to urobilo Portugalsko a aj iné národy.

Pred novými hroznými udalosťami, ktoré veštia strašnú a neznámu budúcnosť len jedna mučiaca otázka derie sa zo všetkých srdc: Kto nás zachráni!? Isteže nie zručnosť politikov, nie výrečnosť rečníkov, nie zlato bankárov, ani nie ukrutné zbrane armád, ale len sám Pán Boh. A zachráni nás, ak sa budeme s dôverou k nemu utiekať prostredníctvom nepoškvrneného Srdca našej Matky. Fátimská Panna Mária oznámila, že: »len ona môže nám prísť na pomoc, prosiac za nás milosrdenstvo Božie«, a spolu nám dala aj slávnu záruku pokoja, keď povedala: *»moje Srdce bude triumfovať«*. Nám teda nepozostáva iné ako odpovedať na jej posolstvo veľkodušne, pričiniť sa k triumfu jej nepoškvrneného Srdca, a s neohraničenou dôverou neprestajne ju vzývať vzdychom, ktorý tisíce a tisíce oduševnene opakujú v Cova da Iria: »Fátimská Pana, teraz sa už ty ozvi. Povedz svojnu božskému Synovi len slovo, a svet bude zachránený«.

Štvrťhodinka rozjímania o tajomstvách svätého ruženca, strávená s najsvätejšou Pannou.

Preblahoslavená Panna Mária žiadala štvrťhodinkové rozjímanie o tajomstvách svätého ruženca.

Azda je to prvý raz v dejinách zjavení, že najsvätejšia Panna povzbudzuje k rozjímavej modlitbe. Naša dobrá Matka dobre pozná povahu našich časov: s jednej strany ľahostajnú bezmyšlienkovitosť vo veciach týkajúcich sa Boha a duše, s druhej strany zas vášnivý shon po vonkajšej činnosti. Preto požaduje od nás *vnútorný hlbší život*, ktorým sa javí pravá hodnota človeka a ešte viac kresťana. Vnútorný život však vyžaduje rozmýšľanie, uvažovanie o základných pravdách, aby sme nadobudli solidné zásady, ktoré majú byť dušou vonkajšej čnosti.

Panna Mária vie, že moderný svet až náruživé skúma tajomstvá prírody, vied a dejín, ale nestará sa o veľa vážnejšie tajomstvá, o tajomstvá Boha, milosti a večnosti. A preto žiada, aby sme rozjímali o tajomstvách svätého ruženca, ktoré sú vlastne už Evanjelium a ich plné poznanie nevyhnutne je potrebné na spasenie. Panna Mária vo svojej materinskej starostli-

vosti žiada, aby sme spolu s ňou sotrvali aspoň štvrťhodinku v rozjímaní o týchto tajomstvách, tak ako ona vo svojom živote o nich rozjímalala a ich prežívala. Takto chce nám pomôcť preniknúť celú hĺbku a božskú krásu týchto tajomstiev.

Panna Mária skutočne zúčastnila sa na radostných, bolestných a slávnostných tajomstvách svojho božského Syna, a to nie len navonok, ale predovšetkým vnútorným, plným a veľkodušným spojením sa s ním vierou a láskou.

Skúmajme len jej život. Slová, príklady a skutky Ježišove sú *predmetom jej stáleho rozjímania*, večnou studnicou jej vrúcnej lásky a túžob, vzorom jej nadprirodzeného života, ktorý ju povznáša na stupeň vysokej svätosti: »Mária zachovávala všetky tieto slová a uvažovala ich vo svojom srdci« (Luk. 2, 19).

Ona *prežíva tajomstvá*, ktoré sa odohrávajú pred jej očami, a na toľko ich prežíva v spojení s poslaním Ježiša Vykupiteľa, že správne môžeme ju pozdravovať ako spoluvykupiteľku ľudského pokolenia. Preto žiada od nás, aby sme spolu s ňou rozmýšľali o tých tajomstvách a prežívali ich, aby radosti, bolesti a sláva najsvätejších Srdc boli aj našimi. Neide o to, aby sme každú prvú sobotu rozjí-

mali o všetkých alebo mnohých tajomstvách sv. ruženca. Jedno tajomstvo vrúcne v duchu prežívané, môže postačiť na to, aby naše srdce spojilo sa so Srdcom Máriiným, a aby sme našli v ňom praktické ovocie pre obnovu nášho duchovného života.

**SRDCE PANNY MÁRIE
A TAJOMSTVÁ SV. RUŽENCA.**

RADOSTNÉ TAJOMSTVÁ.

1. Zvestovanie.

Zastavme sa nad radostou, ktorú cítilo nepoškvrnené Srdce Panny Márie.

Panna Mária sa teší, lebo anjel ju uistil, že je predmetom osobitného zaľúbenia Božieho: »Neboj sa, Mária, lebo si našla milosť u Boha« (Luk. 1, 36). A preto, že bola ozaj plná milostí, Pán najdokonalejším spôsobom prebýval v jej Srdci, ako nikdy v nijakom inom stvorení, a preto bola najpožehnanejšou zo všetkých žien: »požehnaná ty medzi ženami« (Luk. 1, 28).

2. Teší sa zo zvestovania Mesiáša, lebo ten, po ktorom tak túžili jej otcovia a v toľkých modlitbách po ňom vzdychali, ide teraz sostúpiť na zem.

3. Teší sa, keď sa dozvie, že Mesiáš je sám Jednorodený Syn Boží, »bude veľký a Synom Najvyššieho volať sa bude« (Luk. 1, 32) a že práve ona je vyvolená, aby sa stala jeho Matkou, aby mu dala telo z vlastnej svojej podstaty, z vlastnej svojej krvi: »hľa, počneš v živote a porodíš syna« (Luk. 1, 31).

4. Teší sa, lebo anjel ju uistil, že mocou Ducha Svätého stane sa v nej zázrak predivného spojenia slávy panenstva s radosťou materинства. Stane sa Matkou a zostane Pannou: »Duch Svätý sostúpi na teba« (Luk. 1, 35).

5. Teší sa, lebo dve najväčšie tajomstvá viery a to: tajomstvo Jednoty a Trojice Božej, a tajomstvo vtelenia Slova, boli jej zjavené. Radosťou plesalo jej Srdce aj preto, lebo tu dozvedela sa, že jej Syn bude Spasiteľom sveta: »a nazveš mu meno Ježiš« (Luk. 1, 31).

6. Teší sa, lebo vie, že najvýznamnejšia udalosť dejín, tajomstvo Vtelenia Slova a božské Vykúpenie je, takrečeno, podriadené jej slobodnej vôli, a že skrz jej *Fiat!* — staň sa! — bude mať účasť na Vykúpení pokolenia ľudského.

7. Teší sa, že jej Syn bude dedičom Dávidovým, zakladateľom kráľovstva Božieho na zemi, a že toto kráľovstvo, rozprestierajúce sa na celý svet, ako dejiny ľudstva, bude trvať na veky: »a jeho kráľovstvu nebude konca« (Luk. 1, 33.).

Tieto radosti Panny Márie mali by okriať i našu dušu.

Radujme sa, že sme sa stali vyvolenými Božími, lebo sme povolaní, ako dietky Cirkvi, stať sa naozaj »synami svetla« medzi premnohými »synami tmy«.

Tešme sa tomu, že môžeme veriť. Radosť z pravej viery je najväčšou radosťou, aká len môže byť na zemi: »Kto uverí, ... bude spasený« (Mar. 16, 16); »Blahoslavení, ktorí nevideli a uverili« (Ján 20, 29).

Radujme sa z nepoškvrnenej čistoty svedomia, lebo ono rodí mnohé čnosti: »Blahoslavení čistého srdca, lebo oni uvidia Boha« (Mat. 5, 8).

Tešme sa, keď vidíme Kráľovstvo Božie na zemi, svätú Cirkev, ako sa upevňuje a rozširuje vždy väčšmi, ako víťazí nad všetkými svojimi nepriateľmi a ako s úplnou istotou ohlasuje svetu, že záchranu možno nájsť iba v Kristovi: »Niet v nikom inom spasenia« (Sk. ap. 4, 12).

Tešme sa, že aj my rozličnými dielami apoštolátu môžeme s Bohom spolupracovať na spasení duší.

2. Navštívenie.

Všimnime si radosť Panny Márie pri navštívení svätej Alžbety.

1. Panna Mária sa raduje zo šťastia svätej Alžbety, ktorá obsiahla od Boha milosť, že počala syna, hoci už bola v pokročilom veku. Šťastie sv. Alžbety je aj jej šťastím. A túto svoju radosť Panna Mária dáva na javo láskavým pozdravom.

2. Teší sa, že mohla priniesť Pána Ježiša do domu svojej pokrvnej a vidieť, ako bola sv. Alžbeta zaraz naplnená Duchom Svätým; ako dostala dar viery v tajomstvo vtelenia večného Slova a dar prorockta. Radosť naplňuje jej Srdce, keď vidí, ako »zaplesalo« dieťaťko Alžbetino na jej hlas, a bolo posvätené milosťou, skôr ako by sa bolo narodilo.

3. Teší sa z toľkých darov, ktoré dostala od Boha. A hoci ako ponížená dievka Pána uznáva svoju ničotu, predsa vidí, že veľké veci, ktoré Boh na nej učinil, budú známe a zvelebované všetkými po-

koleniami. A výrazom jej radosti je Magnifikat, jeden z najkrajších chválospevov všetkých literatúr.

4. Teší sa, že môže ísť preukázať službu lásky do domu Alžbety a Zachariáša a mať účasť na radosti, akú prinieslo narodenie svätého Jána Krstiteľa a rozviazanie jazyka Zachariášovho, ktorý zvestoval, že toto novonarodené dieťaťko je anjelom a predchodcom od dávna očakávaného Mesiáša.

Aj my by sme sa mali tešiť zo šťastia iných a usilovať sa udusiť v sebe všetky hnutia nežičlivosti a chladnej nevšímavosti. Tešme sa, že môžeme so sebou mať Pána Ježiša, kedykoľvek sa v jeho mene s inými sídeme. Usilujme sa však, aby prechyby jazyka neplatily aj o nás známe slová zlatej knihy Nasledovania Krista: »Koľko ráz som šiel medzi ľuďmi, vždy som sa vracal ako menší človek.« (I. 20, 5.)

Tešme sa všetkým dobrodeniam, ktoré nám Pán Boh preukázal, či už v prirodzenom, a či v nadprirodzenom poriadku. No, pamätajme na povinnosť »vždy a všade vďaka vzdávať Pánu Bohu«. (Prefácia.)

A konečne, tešme sa z vlastnej dobročinnosti, zo skutkov telesného a duševného milosrdenstva, ktoré bližnému preuka-

zujeme. Veď tieto vlastne robíme samému Ježišovi Kristovi, ktorý nás raz odmení za ne, keď povie pri súde: »Podďte, požehnaní... veru, povedám vám: nakoľko ste to učinili jednému z týchto mojich najmenších bratov, mne ste to učinili.«

3. Narodenie Ježišovo.

Rozmýšľajme o radosti Srdca Panny Márie pri narodení Pána Ježiša.

1. Veľká je jej radosť nad divným zázrakom, ktorý sa odohráva na nej, keď netušeným spôsobom prichodí na svet jej Synáčik, podobne ako keď svetelný lúč preniká čistý krištál.

2. Teší sa, lebo prišla plnosť časov. Teší sa, že vlastnými očami môže vidieť a k srdcu privinúť »Toho, ktorý mal prísť«, jednorodeného Syna Najvyššieho, ktorý je aj jej jednorodeným Synom. Ak sv. Ján v hlbokom dojatí a v živom oduševnení písal: »O Slove života, ktoré bolo od počiatku, ktoré sme počuli, ktoré sme na svoje vlastné oči videli, na ktoré sme hľadeli a ktorého sa naše ruky dotýkaly« (I. List. Ján 1, 1) — akú nezmernú radosť musela mať Panna Mária, keď objímala a bozkávala malého Ježiška, to »Slovo, ktoré stalo sa telom«? (Ján 1, 14.)

3. Raduje sa, keď rozjíma o nekonečnej láske Božej k ľuďom, že im dal svojho Syna za Vykupiteľa, a keď uvažuje lásku Slova, ktoré »zmarilo seba samého« (Fil. 2, 7), snížilo sa na toľko, že neváhalo vziať na seba prirodzenosť človeka, aby ho spasilo.

4. Teší sa, keď vidí poníženú poklonu pastierov, ktorých prespevujúci anjeli priviedli k nohám Ježišovým. Rovnako raduje sa aj zo slávnostnej poklony Mudrcov od východu, ktorých sám Pán zážračnou hviezdou k sebe priviedol. Či sa nemá aj naše srdce naplniť radosťou, keď vidíme prvotiny židov a pohanov, jednoduchých aj učených spoločne obetovať Pánu Ježišovi svoju vieru, svoje srdcia a svoje dary?

5. Teší sa, že Otec nebeský prekazil ukrutné plány Herodesa a tak zachránil jej Syna pred vraždou, ktorú mu tyran pripravoval.

Všetky tieto radosti majú byť aj radosťami nášho srdca.

Tešme sa, že máme za Matku Pannu v najvznešenejšom smysle slova, lebo »Panna porodila Boha a človeka«, ako spieva Cirkev. Akou radosťou je pre nás, že môžeme k srdcu svojmu pritísnuť Ježiša, keď pri sv. prijímaní jeho Srdce bude blízko nášho srdca. Aká radosť je to pre nás, keď môžeme povedať: Boh ma »večnou láskou« miloval a Syna svojho dal za mňa (Jer. 31, 3) a Ježiš ma tiež miloval a stal sa obetou za mňa: »zamilo-

val si ma a vydal seba samého za mňa«. (Gal. 2, 20.)

Radosť naplňuje naše srdcia, že aj po dvadsiatych storočiach vidíme veľký zá-
zrak živej viery v Ježiša Krista, keď malí
i veľkí tohto sveta, neučení i učení jedno-
hlasne opakujú:

»Tu solus Dominus, Tu solus Altissimus
Jesu Christe! — Ty sám si Pán, ty sám
si Najvyšší Ježišu Kriste!«

Koľkou potechou sa nám naplňujú srd-
cia, keď nad slnko jasnejšie vidíme zásah
Opatery Božej, ako vo svojom čase skrí-
žovala plány a znemožnila úklady nepria-
teľov Boha a Cirkvi a dosiahla úplné ví-
ťazstvo.

4. Očisťovanie najsvätejšej Panny.

Všimnime si teraz radosť Srdca Panny Márie v tajomstve Očisťovania.

1. Veľkú radosť cítila Panna Mária vo svojom Srdci nad tým, že z lásky k Bohu a k bližnému, aby sa na nej nepohoršili, mohla sa podrobiť aj tým obradom očisťovania, ktoré ju neviazaly. Veď ona nepotrebovala očisťovania, keďže sa stala matkou pôsobením Ducha Svätého.

2. Tešila sa, že mohla Bohu obetovať — odlišne od všetkých ostatných žien — obetu ozaj hodnú Velebnosti Božej, samého jednorodeného Syna Boha-Otca, ktorý dobrovoľne prináša seba ako obetu smierenia.

3. Veľká je radosť Panny Márie, že môže svoju obetu spojiť s obetou Syna na vzkriesenie mnohých, keď dobrovoľne prijala meč, ktorý jej prebodol Srdce.

4. S radosťou počúva aj chválospevy starého Simeona a prorokyne Anny o Ježišovi. Teší sa, keď vidí, že Boh vyslyšal ich vrele prosby, že po toľkých rokoch očakávania »potechy Izraela«, konečne v pokoji mohli zavrieť svoje oči, lebo videli svetlo všetkých národov, slávu Izraela a Spasiteľa sveta.

Aj my sa srdečne radujeme, keď môžeme byť veľkodušní k Bohu, a viac robiť, ako nám povinnosť káže. Aká radosť je to, keď môžeme priniesť Bohu seba samých ako obeť, ktorá dostala cenu z obety jeho božského Syna vo svätej omši, vo svätom prijímaní a v každej našej činnosti, ktorú sme spojili so zásluhami a s úmyslami Srdca Ježišovho.

Tešme sa i preto, že Pán Boh, aj keď neraz nechá nás podľa svojich nevyspytateľných plánov čakať, predsa vždy vyslyší naše prosby, ak len máme dôveru a sme vytrvanliví.

5. Nájdenie Ježiša v chráme.

Rozjímajme o radošti Srdca Panny Márie v tajomstve nájdenia Ježišovho.

1. Presvätá Panna sa nesmierne zradovala, keď po troch dňoch bolestnej úzkosti a márneho hľadania našla Ježiša. Všetka jej tieseň razom zmizla v šťastnom stretnutí.

2. Teší sa, keď vidí, ako múdrosť dvá-násťročného Ježiša, ktorá sa javí v hlbokých otázkach a v rozumných odpove-diach, údivom naplnila učiteľov jeruza-lemského chrámu.

3. Teší sa, že môže sprevádzať domov Ježiša, mať ho neustále pred očami ako vznešený vzor vnútorného života, posluš-nosti, vernosti v poníženej remeselníckej práci. Blaží ju pohľad na Syna, na kto-rom so dňa na deň vždy jasnejšie javí sa múdrosť a dokonalosť pred Bohom a ľuď-mi. Teší ju, že mu môže poslúžiť, a láska-vo sa starať o neho. Teší ju, že môže s ním žiť.

*

Trojaká radosť môže naplniť aj naše srdce, a to:

1. Keď znova nájdeme Ježiša, ktorého sme stratili či už svojou vinou, alebo pre-to, že sa sám utiahol od nás, a odnímajúc nám duševnú útechu, ponechal nás v du-chovnej suchote a opustenosti.

2. Keď na naše otázky, predkladané v modlitbe, odpovie nám osvietením našej mysle a posilnením našej vôle.

3. Keď konečne vieme žiť v jeho prítom-nosti a keď si ho berieme za príklad pri

všetkom svojom počínaní každodenného života. Kto však chce pocítiť túto radosť, musí ho bolieť, keď sa Ježiš vzdiali a musí si často položiť otázku: »Čo by robil teraz Pán Ježiš na mojom mieste?«

BOLESTNÉ TAJOMSTVÁ.

1. Smrteľný zápas Ježišov.

Rozmýšľajme o bolesti Srdca Panny Márie v tajomstve Ježišovho smrteľného zápasu v Gethsemani.

1. Panna Mária trpí s Pánom Ježišom smrteľné úzkosti, lebo jej materinské Srdce sa celou silou vzpiera proti tým mukám, ktorým jej milovaný Syn ide v ústrety. S ním cíti smútok a strach, lebo už vopred prežíva tie hrozné trápenia duše a tela, ktoré ho očakávajú, a aj ona vrúčne prosí nebeského Otca: »Otče, nech sa pominie, nech sa nám pominie tento horký kalich!«

2. Panna Mária trpí, keď myslí na to, že Ježiš, ten nevinný Baránok, má na sebe niesť ohromnú ťarchu hriechov ľudí všetkých časov. Ale rozumie, že nevyhnutne treba zadostučniť strašnej spravodlivosti Božej, aby svet bol spasený. Aj ona spája sa s božskou Obetou v jednu zápalnú obeť smierenia.

3. Panna Mária trpí s Ježišom najhroznejšie bolesti práve preto, lebo vie, že hoci jej Syn trpí a umiera, aby zachránil celý svet od večnej smrti, predsa mnohí pre zatvrdlivosť svojej vôle zahynú. Slová staručkého Simeona vždy si v duchu pripomína a tie ako ostrý meč rania jej Srdce.

»Hľa, položený je tento na pád... mnohým v Izraeli...« (Luk. 2, 34.)

Ale Máriina bolesť je plná dôvery, ako i bolesť Ježišova. Opakuje svoje »Fiat — staň sa!« a odovzdane skláňa svoje čelo pred vôľou Božou, hoci cíti nezmerné potutovanie s toľkými nešťastlivcami, veď sú aj tí jej dieťkami.

*

Ani náš život nemôže byť bez bolesti. (Kto nie je skúšaný, čo ten vie?« (Eccli. 34, 9) — hovorí Duch Svätý.

Trpieť budeme pre prirodzený odpor proti toľkým veciam, ktoré sa protivia našej chuti a túžbam, nášmu zdraviu a pokoju, našim záujmom a plánom: Pán Boh ich však dopúšťa, aby sme naliehavo opakovali: »Otče môj, ak je možno, nech ma pominie tento kalich...« (Mat. 26, 39.)

Často budeme musieť trpieť pre svoje viny, ale niekedy aj pre zlobu a šibalstvo iných. Vtedy opakujme: »Pane, tu ma páľ, tu rež, len vo večnosti ma šetri.« Všetky bolesti tu na zemi sú ničím v porovnaní s večnými bolesťami.

Často bude nás trápiť, keď uvidíme, že naše námahy a naše dobré skutky nemajú taký výsledok, aký sme očakávali a že za

dobrodenia dostáva sa nám nevďačnosti a trápenia.

Nebúrme sa a nezúfajme! Opakujme s Ježišom a s Pannou Máriou: »Otče môj,... nie ako ja chcem, ale ako ty,« (Mat. 26, 39.) A udržujme vo svojom srdci sútrpnosť s toľkými hriešnikmi, ktorí nedostávajú toľké milosti ako my.

2. Bičovanie.

Všimnime si utrpenia Srdca Panny Márie za bičovania Pána Ježiša.

1. Hrozné, srdce párajúce trýznenie znáša Panna Mária vo svojom Srdci, keď *bezmocná* nemôže prekaziť neludské kato- vanie svojho Syna. Každý úder bičom, ako padá na najsvätejšie Telo, vyvoláva prud- kú ozvenu v Srdci Panny Márie. Každé surové ťiahnutie bolestne odznieva v jej duši. Chcela by vytrhnúť žoldnierom z rúk ukrutné biče a karhať ich za toľké zver- stvo. Ale mlčí, Bohu obetuje svoju bez- mocnosť a modlí sa: »Mne, mne, Pane, tie biče!«

2. Panna Mária trpí, lebo vojaci zúrivo bičujú nevinné telo Pána Ježiša. Každý výstrek Kristovej krvi, každý utrhnutý kus tela Kristovho, to krv z jej krvi, telo z jej tela. A pýta sa Pána: prečo, prečo?... Ale akýsi vnútorný hlas jej odpovedá, že tá najčistejšia krv, to nepoškvrnené telo má odpokutovať toľké zneužívania smys- lov a života, toľkú nemravnosť zkazenej prírody ľudskej.

A Panna panien spája svoje pokánie s pokánim Svätého svätých.

3. Bolestne trpí Panna Mária *trvaním* neľudského mučenia, ktoré kati diabolskou vytrvanlivosťou a so stupňovanou zúrivosťou predlžujú. Jej Srdce ide prasknúť pri toľkej ukrutnosti a toľkej krvi, ale premáha sa a posilnená odvahou Ježišovou, hoci jej pritom aj slzy tečú po svätej tvári, opakuje svoje »Fiat — staň sa!«

*

Koľko ráz trpíme aj my, pretože nevládzeme pomôcť tým, ktorých veľmi milujeme. Čo pomôže búriť sa a bedákať? Tým, čo trpia, a nám ešte viac pomôže ponížená odovzdanosť, modlitba a kresťanské smýšľanie.

A keď už budeme musieť znášať bolestné následky svojich hriechov, alebo keď vidíme, koľké tresty sosiela Božia ruka na zem pre neprávosti, ktoré ľudia páchajú, vtedy obnovme v duchu pokánia svoje predsavzatia umŕtvovať si telo a dobrovoľnými obetami smierovať urážky proti Bohu a Jeho zákonu, ktorý znie: »Buďte čistí telom a dušou!«

Neraz sa nám zdá, že naše choroby, bolesti, nešťastia nemajú konca, kraja. Vtedy pohľad na trpiaceho Ježiša a Máriu

nech nám dá odvahy v duchu pokánia znášať skúšku, ktorej nás Boh, podľa svojich úmyslov, — ale vždy ako náš dobrotivý Otec —, podrobuje.

3. Tŕním korunovanie.

Rozjímajme o utrpení Srdca Panny Márie, ktoré prežila, keď jej Syna tŕním korunovali.

1. Panna Mária cíti celé *uponíženie* Ježiša, Kráľa kráľov, ktorého kráľovstvo nemá konca, keď ho nehanebnými vtipami vysmievajú ako kráľa bláznov. Ale ona pozná aj všetky škody pýchy, ktoré Ježiš chce napraviť a všetky prednosti poníženosti a cenu uponíženia pred Bohom. Dobré vie, čo prorok povedal o Mesiášovi, že »nasýti sa pohanením« (Thren. 3, 30), a preto, účastná toľkého uponíženia, z celého srdca volá so Žalmistom: »Lútostným a poníženým srdcom, Bože, nepohŕdaš.« (Žalm 50, 18.)

2. Panna Mária prežíva celú *hrôzu* mučenia, ktoré trpí Ježiš, keď ho tŕním korunujú. Tŕne nemilosrdne vtlačili do presvätej hlavy, ktorá zamlada toľko ráz spočívala na jej Srdci. Preto teraz vrývajú sa po jednom aj do jej Srdca. Ale neochvejná trpezlivosť jej Syna ju posilňuje, že aj ona všetko spolutrpí za nespočítateľné hriešne myšlienky a úsudky ľudskej mysle.

3. Panna Mária prežíva celú tú *protivu* medzi scénou »Ajhľa človek« a triumfom,

ktorým jej Syna zástupy pred niekoľkými dňami oslavovali. Vtedy Ježiš oslavovaný kráčal medzi svojimi, ktorí mu radostne privolávali: »hozanna«, teraz, utrpením a krvou znetvorený, horko-ťažko sa vlečie jeruzalemskými ulicami a všetko ho zasypáva rúhaním a privoláva mu: »Na kríž s ním!« Ako veľmi musela ju zarmútiť zmena a nevďačnosť ľudu. Ako ju bolí ľahostajnosť a bezcitnosť toľkých učeníkov a priateľov, že sa neopovážia ani len slovíčkom ohlásiť na jeho obranu.

*

Ani nám nebudú chýbať pokorenia. Ale vtedy opakujme: »To je mne dobre, že si ma pokoril.« (Žalm 118, 71.) A uponíženie prinesie nám milosť Božiu. Prídu nám pyšné myšlienky. Pomyslime si na Ježiša a povedzme: Akože môžem pyšne o sebe myslieť, keď Pána sveta vidím pošliapaného ako červíka?

Nebudú nám chýbať v živote niekedy azda až veľmi ostré pichajúce tŕne. Ale vtedy pamätajme na slová sv. Bernarda a opakujme s ním: »Hanbil by som sa byť takým rozmazaným údom tela, ktorého hlava Ježiš — je trnám korunovaný.«

Môžeme sa dožiť aj toho, že naši priatelia premenia sa na nepriateľov a tí, kto-

rým sme dobre robili, budú k nám ľahostajní a nepriateľskí. Vtedy pamätajme, že len Božské Srdce sa nemení a že len v ňom máme skladať všetku svoju dôveru.

4. Krížová cesta.

Zamyslime sa nad bolesťou Srdca Panny Márie, ktorú cíti, keď ide za odsúdeným a kríž nesúcim Ježišom.

1. Aká bolesť to bola pre Pannu Máriu počúvať hrozné zlorečenia ľudu. Nevďačný ľud pohrdol svojím Mesiášom, po ktorom toľké storočia vzdychal, a jeho krv svoláva na seba a na svoje potomstvo. Srdce jej krváca nad toľkou zaslepenosťou a kliatbou, ktorá nemilosrdne padne na tento bohovražedný národ. Ale modlí sa s prokom: »Odpusť, Pane, odpusť ľudu svojmu!« (Joel 2, 17.)

2. Ako to zbolelo Srdce Panny Márie, keď počula odsúdenie Pána Ježiša na smrť. A nespravodlivý rozsudok vyniesol ten istý sudca, ktorý už so štyri razy vyhlásil Ježiša za nevinného. Plače nad podlou slabosťou, ktorá Piláta priviedla k najčernejšej nespravodlivosti, ale vo svojej добрote má poľutovanie s ním, lebo pamätá sa na znaky láskavosti, ktoré preukázal Ježišovi, a modlí sa za nešťastlivca.

3. Koľká je to bolesť pre Pannu Máriu, keď vidí, ako nútia jej Syna, utrpením už celkom vysileného, aby niesol svoj kríž. Ako krváca jej nežné Srdce, keď ho vidí

niekoľko ráz padať na krížovej ceste, keď sa s ním stretá, keď upiera svoje zaslza-vené oči na jeho krvou podbehnuté oči... a nevládze mu pomôcť! Plače a modlí sa za dcéry jeruzalemské, ktoré chcely potešiť Ježiša. Plače a modlí sa, keď si pomyslí na strašné proroctvo Ježišovo o svätom meste, a s prorokom Jeremiášom opakuje: »Obmy od zlosti srdce svoje, Jeruzalem, aby si sa zachránil.« (Jerem. 4, 14.)

Koľko ráz bude musieť naše srdce trpieť, keď bude treba zaujať jasné nábožen-ské alebo mravné stanovisko, keď sa iní zátvrdlivo budú zla pridŕžiavať, keď spá-chajú proti nám otvorenú nespravodlivosť a keď ťarcha ťažkého kríža bude tlačiť na-še ramená a my nikde nenájdeme nijakej potechy. Vtedy naučme sa s lojálnym cha-rakterom premôcť každý ľudský ohľad a budme hotoví skôr na všetko, i na to naj-horšie, než by sme zradili svoju povin-nosť. Naučme sa opanovať svoje náruži-vosti, nech sú akékoľvek, skôr ako vzra-stú a urobia nás svojou slepou a stálou obetou.

Naučme sa milovať spravodlivosť, čo by nás to stálo aj obety a prenasledovania. A vtedy, keby sa s nami nespravodlivo za-

obchádzalo, spomnime si na prisľúbenie, ktoré Ježiš dal tým, čo trpia pre spravodlivosť.

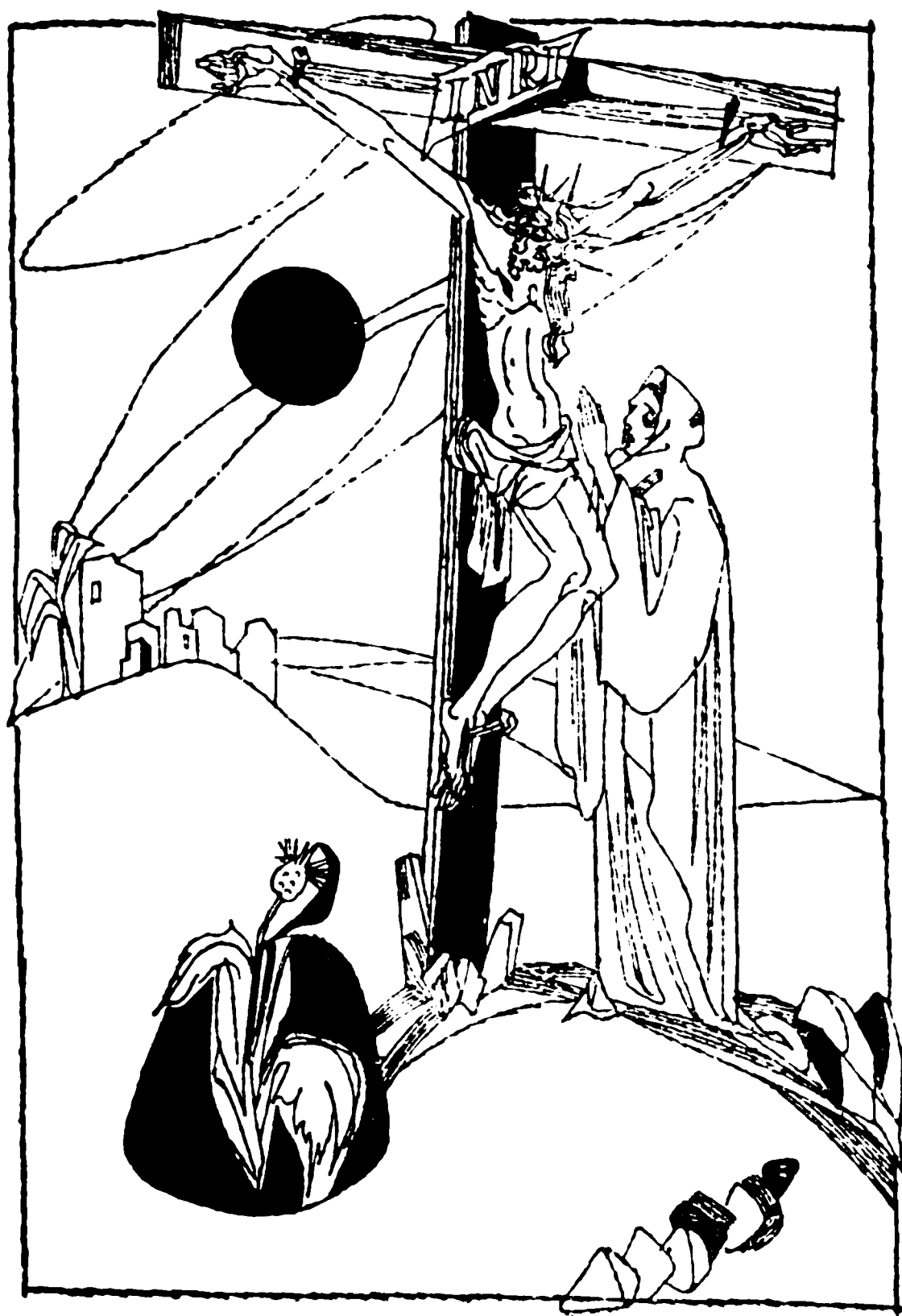
Konečne, naučme sa niesť svoj kríž, aj keď je ťažký, aj keby sme museli pod jeho ohromnou ťarchou klesnúť, lebo nemohli by sme sa nazývať opravdivými učeníkmi Ježišovými, ani by sme sa nedostali do jeho slávy, ak by sme nebrávali každý deň s ním na seba svoj kríž.

5. Ukrižovanie.

Zamyslime sa, či je bolesť podobná bolesti Srdca Panny Márie, keď stála pod krížom Ježišovým na Kalvárii.

1. Ona je pri strhávaní šiat a pri strašnej scéne, keď jej božského Syna zo všetkých údov krvácajúceho klineami surovo na kríž pribíjajú. Každý úder kladiva cíti aj ona na svojom tele a každý prúd krvi, čo vystrekne z rán, sviera jej utrápené Srdce. A pri tom všetkom je tam a stojí. Hľa, obraz silnej ženy. Ako by zkamenená od bolestí už nekvíli, ani sa nežaluje. Jej duša, to jeden stály akt odovzdania do vôle Božej. Tak stojí spojená so svojím Synom v utrpení za spasenie sveta.

2. Vidí Ježiša dvihnutého medzi dvoma lotrami na najväčší posmech sveta, ako keby on bol »najhorším zločincom« zo všetkých, tak ako ho kniežatá kňazské obžalovali. Ale nepoškvrnený Baránok Boží, »Svätý Boží«, mal byť podľa proroka pripočítaný medzi hriešnikov. On mal niesť na sebe hriechy celého sveta. Ona to vie, a keďže dobre chápe celú zlobu hriechu, ktorá uráža nekonečnú svätosť Božiu, obetuje sa aj sama ako obeť smierenia.

3. Hrôzou naplnená počúva divé smiechy, bohorúhania, vyzývania, posmechy pohlavárov, zákonníkov, farizejov a ľudu, ktorými zahrňujú jej umierajúceho Syna. Každá urážka je ostrým mečom, prerážajúcim dušu Panny Márie. Aj jej sa posmieva, aj ňou pohŕda tento národ bez srdca, lebo je matkou popraveného na kríži. Ale ona nesvoláva hromy s neba na bohorúhačov, lež dvíha oči k nebu a modlí sa spolu so Synom: »Otče, odpusť im, lebo nevedia, čo robia.« (Luk. 23, 34.)

4. Vidí žalostnú opustenosť svojho Syna, Ježiša. Opustili ho učeníci, rodina a všetci, ktorým dobre robil. A keď sa vojaci začali rozchádzať, ona s Jánom a s pobožnými ženami šla bližšie ku krížu. A keď prišla pod kríž, obetovala mu svoju materinskú lásku a lásku malej skupiny veriacich ako náhradu za tak horkú opustenosť.

5. Tu začuje srdce párajúce slová Ježišove, ktorými dáva najavo, ako ukrutne trpí na tele i na duši v dlhých hodinách smuteľnej úzkosti. »Žížnim!« »Bože môj, Bože môj, prečo si ma opustil?« (Mar. 15, 34.) Ale Mária mlčky sa klania úmyslom Božím a v hĺbke svojho Srdca opakuje:

»Spravodlivý si, ó Pane, a pravdivý je tvoj súd!« (Žalm 118, 137.)

6. A tu nečakane počuje slovo, ktoré jej oznamuje, že už nadišla chvíľa, keď sa má navždy rozlúčiť so svojím milovaným Synom: »Žena, hľa, tvoj syn!« (Ján 19, 26.) Odteraz Ján bude synom tvojím a synovia ľudskí, ktorých som spasil... Ja ťa opúšťam a vraciam sa k Otcovi...

Aké to bolestné slová, aká presmutná zámena?! Ale pred novým Adamom, ktorý dáva ľudstvu nový život, ona cíti, že musí byť novou Evou, matkou tých, ktorí dostávajú nový život. A v bolestiach súhlasí s tým, že sa chce stať našou Matkou.

Pred ukrižovaným Ježišom a pred bolestnou Matkou, ktože sa opováži pýtať sa Boha: Prečo musím trpieť? Prečo je bolesť na zemi? Každá kalvária slúži na spásu. Každé utrpenie očisťuje a dvíha. Trneme za svoje spasenie a za spasenie iných. Zo srdca odpúšťajme, keď chceme, aby aj nám Boh odpustil. Nech nás to nepomýli, že mnohí opúšťajú Ježiša, ale opakujme mu z celého srdca a z celej duše: Bože náš, my Ti zostaneme verní na

**veky! A v trápeniach, ktoré prepletávajú
náš život, nikdy nezabúdajme, že máme
Matku, ktorá nás miluje, rozumie nám, má
sútrpnosť s nami, odpúšťa nám a ochra-
ňuje nás.**

SLÁVNE TAJOMSTVA.

1. Zmŕtvychvstanie.

Akú a koľkú slávu dáva Boh Ježišovi po jeho smrti na kríži. Ježiš obrátil sa na neho s modlitbou: »Ja som ťa oslávil na zemi, dokončil som dielo, ktoré si mi dal, aby som konal. Teraz zas ty, Otče, osláv mňa u seba slávou, ktorú som mal u teba, skôr ako bol svet.« (Ján 17, 4—5.)

A Boh ho oslávi takou slávou, že sv. Peter mohol o ňom povedať: »ktorý má slávu a panovanie na veky vekov« (1. Pet. 4, 11). Zvíťazil nad smrťou, lebo je prvým vzkrieseným k oslávenému a nesmrteľnému životu, »prvorodený z mŕtvych« (Kol. 1, 18). Zvíťazil nad bolesťou, lebo nie je už viac »človekom bolesti«, ale novým človekom s nesmrteľným a krásnym telom. Zvíťazil nad svojimi nepriateľmi, lebo splnil, na čo sa slávnostne zaviazal: »Zrúcajte tento chrám, a vo troch dňoch ho vystavím.« (Ján 2, 19.) Zvíťazil nad hriechom, lebo on je počiatkom ospravedlivenia pre ľudí, účinnou príčinou duchovného zmŕtvychvstania duší, a vzorom nového života pre všetkých. »Z mŕtvych vstal pre naše ospravedlivenie.« (Rim. 4, 25.)

Zvíťazil aj nad slabou vierou svojich učeníkov, oživuje ich vieru, naplňuje ich ra-

dostou a z ich duší vyludzuje výkrik lásky: »Pán môj a Boh môj!« (Ján 20, 28.)

Sláva Syna je aj slávou Matky. Teší sa s ním a pre neho, lebo ako spolutrpiteľka v prebolestnom umučení svojho Syna, teraz účastná je i na jeho víťazstvách.

Sláva zmŕtvychvstania je aj slávou našou: slávou našej viery: »to, čo víťazí nad svetom, je naša viera« (I. Ján 5, 4), lebo Pán Ježiš vyplnil svoje prisľúbenie a dal svetú nad slnko jasnejší dôkaz božstva svojej osoby a svojho poslania.

Sláva zmŕtvychvstania je slávou našej nádeje, ktorá nám dáva istotu, že aj my raz vstaneme zmŕtvych. »Kristus vstal zmŕtvych ako prvotina zosnulých«, lebo ako skrze človeka, Adama, prišla smrť, tak skrze človeka, Krista, prišlo vzkriesenie z mŕtvych (1. Kor. 15, 20—21).

Sláva zmŕtvychvstania je slávou našej lásky k živému Chlebu, ktorý s neba zostúpil, lebo Ježiš povedal: »Kto jie moje telo a pije moju krv, má život večný a ja ho vzkriesim v posledný deň.« (Ján 6, 55.)

Sláva zmŕtvychvstania je slávou našej vernosti v zachovávaní prikázaní a príkladu Pána Ježiša, nasledujúc zmŕtvych vsta-

tého Krista v »novom živote« (Řim. 6, 4),
hľadajúc a majúc na mysli to, »čo je tam
hore... a nie, čo je na zemi!« (Kolos. 3,
1—2.)

Sláva zmŕtvychvstania je slávou aj náš-
ho umŕtvenia, keď nesieme svoj kríž s Je-
žišom a ako Ježiš. Či nám už ten kríž
Boh sosiela alebo ľudia zaviňujú, či už od
nás samých alebo od zlého ducha pochodí,
buďme istí, že — ako hovorí sv. Pavol —
keď budeme s Kristom trpieť, s Kristom
budeme aj účastní na jeho sláve: lebo keď
i spolu trpíme, aby sme boli i spolu oslá-
vení« (Řim. 8, 17).

2. Nanebovstúpenie.

V dvadsiatom mesiašskom žalme takto spieva prorok: »Veľká je jeho sláva skrze tvoju pomoc i vznešenosť, a veľkú slávu složil si na neho. Veď ustanovil si ho k požehnaniu navždy: rozveseľuješ ho radosťou svojho obličaja« (Žalm 20, 6—7). - . Naozaj, akú velebnú slávu dal Boh Ježišovi Kristovi po jeho zmŕtvychvstaní!

Dáva mu *všetku moc* na nebi i na zemi: »Daná mi je všetka moc na nebi i na zemi.« (Mat. 28, 18.)

Dáva mu *moc* poslať svojich učeníkov, aby hlásali evanjelium po celom svete, nezávisle od akejkoľvek ľudskej autority: »Idte teda a učte všetky národy« (Mat. 28, 19);

moc ostať svojou prítomnosťou v Cirkvi svätej až do konca sveta: »A hľa, ja som s vami po všetky dni, až do skončenia sveta« (Mat. 28, 20);

moc sloslať na apoštolov Ducha Svätého: »A ja pošlem na vás zasľúbenie môjho Otca« (Luk. 24, 49): »On mňa oslávi, lebo z môjho vezme a zvestuje vám« (Ján 16, 16);

moc pripraviť v kráľovstve nekonečnej blaženosti miesto pre tých, ktorí v neho uveria: »Idem vám pripraviť miesto« (Ján 24, 51);

moc víťazoslávne vystúpiť na nebesá, a to práve z Olivového vrchu, kde začal svoje umučenie: »A stalo sa, keď ich žehnal, bral sa preč od nich a vznášal sa do neba« (Luk. 24, 51);

moc vstúpiť do večného kráľovstva »do svojej slávy«, za plesania anjelov a svätých.

Dostal *moc* zasadiť »na pravicu Božiu« (Mar. 16, 19), t. j. účastným sa stať na velebnosti a moci Boha, aj ako Syn človeka. A túto odmenu dostal za to, že tu na zemi hľadal výlučne len slávu svojho Otca.

Otec nebeský mu dal aj *moc* byť hlavou Cirkvi, »hlavou cirkevného tela« (Kol. 1, 18), byť najvyšším kňazom, ktorý, ako taký, pre nás vošiel do neba: »Kam ako predchodca pre nás, vošiel Ježiš, keď sa stal podľa poriadku Melchizedechovho kňazom na veky« (Žid. 6, 20); byť prostredníkom medzi Bohom a ľuďmi: »Je-

den totiž je Boh, tiež i jeden prostredník medzi Bohom a ľuďmi, človek Kristus Ježiš (1. Tim. 2, 5); byť orodovníkom u Otca »vždycky je živý, aby orodoval za nás« (Žid. 7, 25); byť vladárom všetkých vecí tak v prirodzenom ako i v nadprirodzenom poriadku milosti a slávy, lebo »On je hlavou cirkevného tela, on, ktorý je počiatok, prvorodený z mŕtvych, aby mal vo všetkom prednosť« (Kol. 1, 18); byť kráľom vekov: »Ježiš Kristus je ten istý včera i dnes i na veky« (Žid. 13, 8).

Konečne dostal *moc* od Otca vrátiť sa na konci sveta na zem, aby súdil všetkých ľudí, práve preto, lebo je Synom človeka: »A dal mu moc držať súd, preto, že je Synom človeka.« (Ján 5, 27.) A to podľa slov, ktoré bol povedal svojim sudcom: »A uvidíte Syna človeka na pravici moci Božej, prichádzať v oblakoch nebeských« (Mar. 14, 62) a podľa prisľúbenia, ktoré dal anjel apoštolom: »Tento Ježiš, ktorý je vzatý od vás do neba, tak príde, ako ste ho videli odchádzať do neba.« (Sk. ap. 1, 11.)

Pán Ježiš povedal: »Kto sa ponízuje,

bude povýšený.« (Luk. 14, 11.) Nikto veľkodušnejšie neprijal poníženia ako on. Dostalo sa mu uponíženia s každej strany, takže plne platia o ňom slová prorokove: »Nasýti sa pohanením.« (Nár. Jer. 3, 30.) Ale ani nikto nebol väčšmi Bohom oslávený ako práve on. »Uponížil seba samého a bol poslušným až po smrť, a to po smrť na kríži. Preto i Boh povýšil ho a daroval mu meno, ktoré je nado všetkv mená.« (Filip. 2, 8—9.) »Nie je iné meno dané ľuďom pod nebom, v ktorom by sme mali byť spasení.« (Sk. ap. 4, 12.)

Panna Mária nasledovala Ježiša v poníženosti. Vždy sa pokladala len za dievku Pánovu, aj vtedy, keď sa stala jeho Matkou. Vždy ostala v úzadí, keď zástupy oslavovali triumfujúceho jej Syna. Preto účastná je i na jeho sláve a mocí »ponížená a povýšená nad všetky stvorenia«.

Hlboko precítená poníženosť z presvedčenia a odhodlaná prijať poníženie od kohokoľvek a v akejkolvek miere, hľa, to je

výborný prostriedok zaistiť si slávne miesto v nebi: »Kto sa ponízuje, bude povýšený.« (Luk. 14, 11.)

3. Soslanie Ducha Svätého.

Panna Mária spolu aj s apoštolmi modlí sa vo večeradle, aby sa čím skôr splnilo prisľúbenie Ježišovo o soslaní Ducha Svätého. Dobre vie, aké božské účinky pôsobí sostúpenie Ducha Svätého na dušu, lebo veď ním bola naplnená vo chvíli vtelenia Slova v jej panenskom lone a plesala pre zázračné dielo, ktoré sa na nej stalo: »zaplesal duch môj v Bohu Spasiteľovi mojom« (Luk. 1, 47). Ale nevidela ešte slávu tohto Potešiteľa, ktorý je práve tak Boh, ako Otec a Slovo. A hľa, na desiaty deň po nanebovstúpení zjavil sa Duch Svätý v celej velebe a sláve, ako to len všemohúci môže.

Triumfuje čo najslávnejšie, keď prudkým vetrom, oslepujúcim svetlom, ohnivými jazykmi dáva na javo svoju prítomnosť a moc.

Triumfuje bezprostredným pretvorením apoštolov. Nedokonalých pretvoril na svätých, neumelých na učeních, slabých na hrdinov. Celkom tak, ako to Ježiš prisľúbil, že Duch Svätý bude pre nich duchom pravdy a odvahy a že naučí ich a pripomenie im všetko, čo ich Ježiš učil: »Toto hovoril som vám, pokým ostávam u vás. Ale Duch Svätý, ktorého Otec pošle v mo-

jom mene, ten vás naučí všetkým veciam a pripomenie vám všetko, čo som vám povedal.« (Ján 14, 25—26.)

Triumfuje v zázračnom obrátení celých tisícov ľudí, z ktorých každý vo svojom jazyku počúva slová apoštolov. Týmito slovami dojatí ľutovali nad svojimi hriechami, prijali krst a »chválili Boha« (Sk. ap. 2, 47).

Triumfuje v hojnom vyliatí svojich božských darov na novoveriacich, ktorí plní Duchom Svätým, hovoria rozličnými rečami, prorokujú, robia podivné zázraky: »Hovorili jazykmi a prorokovali.« (Sk. ap. 19, 6.)

Triumfuje v dokonalej jednote viery a lásky všetkých veriacich, ktorá je predmetom obdivu židovského a pohanského sveta: »A množstvo veriacich malo jedno srdce a jednu myseľ.« (Sk. ap. 4, 32.)

Triumfuje v Cirkvi, podľa slov Ježišových »u vás ostane a vo vás bude« (Ján 14, 17), aby, ako by v stálych svätodušných sviatkoch, osvecoval, riadil a posilňoval *učiacu* Cirkev a tak ja spravil neomylnou, keď predkladá pravdy viery a povinnosti k večnému spaseniu potrebné, a *počúvajúcu* Cirkev, ktorej dáva absolútnu istotu vo viere a v poslušnosti.

Triumfuje v hlave Cirkvi, v Petrovi. Je s ním, keď hovorí pred Synedriom, a keď »naplnený Duchom Svätým« (Sk. ap. 4, 8) budí veľký obdiv u všetkých. Vyslobodí ho z rúk Herodesových a ostáva s ním a s jeho nástupcami, takže blud alebo násilie nepriateľov nič nevládku proti nim: brány pekelné ... ju nepremôžu«. (Mat. 18.)

Sláva Ducha Svätého naplňuje radosťou i dušu Panny Márie, lebo ju božský Tešiteľ ustavične osvecuje a posilňuje. A táto radosť má naplniť aj našu dušu. Aj na nás zostúpil Duch Svätý v preveľkej hojnosti darov nielen vo sv. krste a vo sv. birmovaní, ale zostupuje vždy, keď ho vzývame: »Príď, ó, Bože, Duchu Svätý!« Hej, vždy zahrňuje nás svojou milosťou, keď poslúchnem jeho vnuknutia, jeho výzvu a dávame sa mu viesť, keď oslavujeme v sebe lásku k Bohu, o ktorej hovorí sv. Pavol: »Láska Božia vyliala sa nám do srdiec skrze Ducha Svätého, ktorý nám je daný« (Rim. 5, 5).

4. Nanebovzatie najsvätejšej Panny.

Panna Mária za svojho zemskeho života vždy úzkostlive ukrývala v hĺbke svojho srdca slávu, ktorou ju Boh vyznačil: »Všetka vznešenosť dcéry kráľovskej je vnútri« (Žalm 44, 14), ale pri jej smrti zažiarila v celej svojej veľkosti.

Bola to sláva presladkej *smrti*. Vtedy, keď si spomenula na všetky milosti, ktorými bola obdarená a s ktorými verne spolupracovala, mohla spokojne zopakovať: »Zvelebuj duša moja Pána ... lebo veľké veci učinil mi ten, ktorý je mocný a ktorého meno je sväté.« (Luk. 1, 46—49.)

Oslávil ju Pán Boh v *neporušiteľnosti* jej panenského tela, tohto živého svätostánku Najvyššieho. Jej nepoškvrnené telo nikdy nepoznalo viny hriechu, ale poznalo všetky kríže pokánia.

Sláva jej *zmŕtvychvstania* je podobná sláve jej Syna.

Sláva *nanebovzatia* nesie sa nezmernými zástupami anjelov, plesajúcich z oslávenia Matky Božej a svojej Kráľovnej.

Oslávená je vo svojom víťazoslávnom prijatí do nebeskej vlasti. Patriarchovia a proroci, keď už toľké storočia vzdychali po nej, ako po veľkej Žene, ktorá rozmliaždi hlavu starému hadovi, privítajú ju s s neopísateľnou radosťou a slávou. Jej rodičia, ktorí si ju horúcimi modlitbami vyprosili z neba, svätý Jozef, jej prečistý ženích, ktorý sa tak bolestne lúčil s ňou pri smrti, vítajú ju v nezmernej radosť. Aj Ježiš, jej božský Syn, verejne znovu ju nežne pozdravuje najsladšími slovami: Matka moja! Najsvätejšia Trojica pozdravuje ju anjelským pozdravom: »Zdravas' milosti plná: požehnaná si medzi ženami.« (Luk. 1, 28.)

*

Čistota svedomia, chrániť sa svetáckeho ducha, spojenie duše s Bohom v modlitbe, vernosť v povinnostiach, hľa, toto je tajomstvo, ako si zaistiť spokojnú a svätú

smrť a ako sa dostať do nebeských rado-
stí bez meškania v bolestnom očisťovaní,
k videniu Boha zoči-voči vo večnej rado-
sti.

5. Korunovanie najsvätejšej Panny.

Sv. Tomáš z Cantorbery každý deň si spomínal vo svojich modlitbách na radosť Panny Márie na zemi. Najsvätejšia Panna sa mu raz zjavila a povedala: »Tomáš, tvoja pobožnosť veľmi sa mi páči, ale prečože pamätáš len na radosť, ktoré som na zemi zažila? Spomni si aj na tie, ktorým sa teraz teším v nebi!«

Tajomstvo korunovania Panny Márie predivne shrňuje všetky tieto radosť. Pannu Máriu korunuje Boh, najvyšší Odmeňovateľ »spravodlivý Sudca«. Dostala korunu spravodlivosti, ako odmenu za premnohé hrdinské zásluhy, ktoré získala na zemi.

Ona bola najponíženejšia zo stvorení a teraz korunovaná je za kráľovnú anjelov a ľudí. Odtrhla si srdce od všetkých zemských majetkov preto ju Pán Boh vyvolil za rozdávatelku všetkých svojich pokladov a chce, aby skrz jej ruky prechádzaly všetky jeho dary. Chce, aby všetko dostali sme skrz Máriu.

Skrytá bola očiam sveta a neznáma mocnárom. Ale Boh povýšil ju za Kráľovnú nebies a zeme, za kráľovnú svojho Srdca, keď ju spravil v orodovaní u neho všemohúcou »omnipotentia supplex.«

Jej Srdce prenikol meč bolesti. Stala sa Matkou bolestnou. No, Pán Boh zaplavil ju toľkou radosťou, koľkú ani všetci svätí nikdy dosiahnuť nemôžu.

Neobmedzenou vernosťou zodpovedá Opatere Božej, keď povedala to rozhodné »staň sa«. A Pán Boh priodial ju najvyššou mocou, ktorej sú podriadení svätí na nebi, trpiace duše v očišti a bojujúci veriaci na zemi.

Súhlasila stať sa Matkou vteleného Slova Božieho aj pri všetkých utrpeniach, ktoré sú s touto najvyššou hodnosťou spojené. Preto Boh posadil ju k svojmu trónu nad všetky oslávené stvorenia.

Žila z viery, silne veriac vo zjavené pravdy aj pri čiernych chmárach prenasledovaní a zdanlivých sklamaní, ktorými bol zakalený život Ježiša Krista a jeho dielo. A Boh odhaľuje závoj s jej tvárou a v blaženom videní pripúšťa ju k tajnostiam Božstva v najvyššom stupni, aký je len možný pre stvorenie.

V najčistejšej láske a vernosti žila od prvopočiatku svojho života až do ostatnej chvíle. Preto Boh objal ju svojou nekonečnou láskou a urobil ju účastnou svojho šťastia v takej miere, že sa to nedá ani predstaviť, ani ľudským jazykom vysloviť.

Ako nová Eva prevzala úlohu matky živých pod krížom, na ktorom v nevýslovných bolestiach visel nový Adam. A Boh odmenil toto jej materinstvo a postaral sa, aby ju všetky pokolenia blahoslavenou nazývaly, vzdávaly jej všetku úctu nežnosti a dôvery, a pozdravovali ju ako matku milosrdenstva, ako svoj život, svoju sladkosť a nádej, ako potešenie zarmútených, útočište hriešnikov, pomocnicu kresťanov, kráľovnú pokoja, matku vytrvanlivosti až do konca, nebeskú bránu. — Chce, aby sme sa v modlitbách k nej utiekali: »Rozpamätaj sa, ó najláskavejšia Panna Mária, že od vekov nebolo slýchať, žeby bol voľakto opustený, kto sa pod ochranu tvoju utiekal, teba o pomoc prosil.«

*

Koľkú slávu požíva naša Matka! Korunovaná triumfuje naveky. Korunovaná diadémom večných radostí večne prespevuje svoju víťazoslávnu hymnu: »Shliadol na poníženosť svojej dievky...! Veľké veci učinil mi ten, ktorý je mocný!« (Luk. 1, 48—49.)

A učí nás, že ak chceme raz dostať korunu spravodlivosti, nehynúcu korunu, »nevädnucci veniec slávy« (I. Petr. 5, 4), treba

sa nám namáhať, aby sme dobrý boj povinností bojovali a dobojovali ho za každú cenu a spolu treba sa nám s detinskou dôverou utiekať k našej nebeskej Matke, v silnom presvedčení, že pravý ctiteľ Panny Márie nezahynie.

**ZASVÄTENIE
NEPOŠKVRNENÉMU SRDCU
PANNY MÁRIE**

Ako zasvätiť rodinu nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie.

Podobne sa odbavuje ako zasvätenie rodín Božskému Srdcu.

1. Postaví sa už posvätený obraz Srdca Panny Márie v dome na čestné miesto.

2. Veľmi užitočné je pripraviť sa svätou spoveďou a sv. prijímaním a vhodným čítaním o takomto zasvätení.

3. Celá rodina sa síde pred obrazom a nakoľko je možné, hlava rodiny sa pomaly nahlas pomodlí zasvätenie.

4. Ak je pri zasvätení kňaz, obraz on posväť pred zasvätením, pomodlí sa predpísanú modlitbu a pridá niekoľko príležitostných slov.

5. Napíše sa dátum zasvätenia a mená všetkých členov rodiny pod obrazom.

6. A ako by na potvrdenie slávnostného aktu a v duchu fátimského posolstva, dobre bude aspoň za päť prvých sobôt mesiaca po sebe nasledujúcich obnoviť toto zasvätenie spolu aj so smerujúcou modlitbou.

7. Ak je rodina už zasvätená Božskému Srdcu Ježišovmu, môže sa teraz zasvätiť aj nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie.

8. Ak by rodina nebola ešte zasvätená Božskému Srdcu Ježišovmu, môže sa vy-

konať zasvätenie naraz, upotrebiac osobitnú spoločnú modlitbu zasvätenia najsvätejším Srdciam Pána Ježiša a Panny Márie. Zasvätenie najsvätejším Srdciam má svoj prekrásny symbol vo videní sv. Margity Alacoque. Bolo to na sviatok nepoškvrneného Srdca Panny Márie. Po sv. prijímaní Pán Ježiš ukázal jej tri srdcia. Jej srdce zdalo sa byť veľmi maľučké medzi dvoma Srdcami Ježiša a Márie, ktoré neobyčajne žiarily, hoci jedno bolo neporovnateľne jasnejšie od druhého. Na hlas Pánov: »Moje Srdce takto spája na veky tieto tri srdcia«, videla, ako sa jej maľučké srdcie vlialo do Srdca Ježišovho a Máriinho a utvorilo iba jedno Srdce. Toto videnie naplnilo jej srdce živými citami lásky a povďačnosti. Takto poučila sa o ceste k večnému spaseniu. »Idme k Otcovi skrze Srdce Ježišovo, a k Srdcu Ježišovmu zasa skrze Srdce Máriino.«

Zasvätenie rodiny.

Ó, Mária, Matka Božia a Matka naša, tu shromaždená rodina slávnostne sa ti dnes zasväcuje, aby si od dneška kráľovala v našom dome prítomnosťou svätého obrazu tvojho nepoškvrneného Srdca, svojou materinskou ochranou v našich radoostiach a bolestiach a svojím duchom, vzorom všetkých rodinných čností.

Daj, aby panoval v tejto rodine ako v nazaretskej poriadok vo vykonávaní autority a poslušnosti, čistota mravov a spoločenského života podľa zákona Božieho, aby každý plnil svoju povinnosť s veľkodušnou vernosťou, aby vládla vzájomná láska až po zrieknutie sa vlastných chýľok a pohodlia, aby prekvitala u nás kresťanská pobožnosť so spoločnými náboženskými cvičeniami a so zachovávaním cirkevných príkazov.

Od tvojho panenského Srdca, prostredníka všetkých milostí, nechže príde k nám ten nadprirodzený život, ktorý nám jedine môže dať okúsiť pokoj na zemi a v nebi zasa spojiť všetkých členov tejto rodiny.

Svoju modlitbu spájame s modlitbou, ktorá neprestajne vyviera z tvojho mate-

rinského Srdca u Ježiša Krista, tvojho Boha a Syna.

Týmto zasvätením tvojmu nepoškvrnenému Srdcu sľubujeme tak žiť, aby ťa táto rodina nikdy neobrážala, ba skôr aby ti dávala náhradu za urážky, že ťa toľké iné rodiny potupujú, a urob, aby sme v tomto svojom čestnom podujatí vždy verní zostali.

Ráč prijať celkom do svojej vlastnosti túto rodinu, ktorá chce byť malým kráľovstvom tvojho Srdca a Srdca Ježišovho. Amen.

Zasvätenie jednotlivca.

Nepoškvvrnené Srdce Panny Márie, ktorému za lásku k nám dostalo sa toľko urážok, ja, obetujem a zasväcujem ti na veky seba celého, aby som tak najlepšie ako len môžem odpovedal na tvoju materinskú nežnosť, vynahradiť urážky, ktorých sa ti dostáva od toľkých nevďačných dietok a aby som i takto so svojej strany obnovil zasvätenie celého sveta, ktoré si tvoje najsvätejšie Srdce tak veľmi žiadalo a ktoré vykonal najvyšší veľkňaz svätý Otec.

Ráč prijať túto poníženú, ale úprimnú obeť.

Duša moja, telo moje a celý môj život od dneška sú už tvoje. A keďže už celkom tebe patrím, chráň a bráň ma ako svoju vlasť. Amen.

Zasvätenie rodiny najsvätejším Srdciam Pána Ježiša a Panny Márie.

Najsvätejšie Srdcia Pána Ježiša a Panny Márie, také podobné a také sjednotené, že tvoríte ako by jedno Srdce, pravý vzor srdca, ktoré má sjednotiť kresťanskú rodinu v jednej a tej istej láske. Hľa, prichádzame, aby sme si vám slávnostne zasvätili svoje srdcia, ktoré chcú byť, ako u prvých kresťanov, »jedno srdce a jedna duša«.

Daly ste na javo svoju túžbu, že chcete kráľovať nad našimi rodinami, a v naza-
retskom domčeku ste ukázaly, aké má byť
vzorné kráľovstvo pokoja a domáceho šta-
stia.

Preto chceme podľa vášho príkladu a
s vašou pomocou urobiť z nášho domu
kráľovstvo poriadku, v ktorom každý je
na mieste, ktoré mu patrí, či už rozkazuje
a či poslúcha.

Chceme spraviť *kráľovstvo radosti*, kde
úprimná láska, vzájomné porozumenie a
spoločná pomoc premáhajú všetky ťažko-
sti pováh a okolností.

Chceme, aby naša rodina bola *kráľov-
stvom pobožnosti*, kde prekvitá viera na-
šich otcov; kde počuť ešte spoločnú mod-

litbu, najmä každodenný svätý ruženec; kde všetci zachovávajú prikázanie Božie a cirkevné; kde sa žije naprirodzeným životom svätých sviatostí.

Chceme mať medzi sebou *kráľovstvo lásky*, aby potešovalo zarmútených, pomáhalo biednym, naprávalo nami spáchané viny a urážky, ktorými ťa zarmucujú toľké rodiny, keď zabúdajú na svoje kresťanské povinnosti.

Obetujeme svoje obety a modlitby za obrátenie hriešnikov a na úmysel, aby sa vaša vševládna láska rozšírila na všetky rodiny, národy a na celú ľudskú pospolitosť.

Požehnajte láskave naše predsavzatia a túžby, naše radosti a naše bolesti, naše duševné a časné záujmy.

Požehnajte prítomných i neprítomných, živých a mŕtvych. Nech panuje medzi nami neporušený rodinný pokoj a dajte nám vo chvíľach skúšky kresťanskú oddanosť do vôle Božej.

Zapíšte meno tejto rodiny do vašich Sŕdc, aby bolo zárukou osobitnej ochrany vo všetkých ťažkostiach nášho života, ale najmä v hodinu našej smrti. Svätý Jozef, vzor otcov rodiny, prednes najsvätejším Srdciam Pána Ježiša a Panny Márie toto

naše zasvätenie a vypros nám od nich dobroty milosť, aby sme sa raz všetci bez výnimky v nebi sišli a tvorili rodinku svätých. Amen.

Najsvätejšie Srdcia Ježiša a Márie, spravte naše srdcia vašim podobné!

Poznámka: Podľa pobožnosti môžeme si k zasväteniu alebo k jeho obnoveniu pripojiť niektoré z nasledujúcich modlitieb.

**MODLITBY NA ČEST
NEPOŠKVRNENÉMU SRDCU
PANNY MÁRIE**

Smierujúca modlitba.

Nepoškvrnené Srdce Panny Márie, hľa, my, tvoje deti, prichádzame pred teba, aby sme ti dali vynáhradu za toľké urážky, ktorými ťa mnohí — hoci sú tvoje deti — opovažujú potupovať.

Odprosujeme ťa za týchto biednych hriešnikov, zaslepených hriešnou nevedomosťou alebo náruživosťou. Aj za seba ťa prosíme, Matka naša. Odpusť nám naše previnenia a nevďačnosti. A ako *vynáhradu* prijmi našu vieru v tvoju vznešenú dôstojnosť a mimoriadne výsady, aj za tých, ktorí ich neveria. Ďakujeme za nesčíselné tvoje dobrodenia k nám, aj za tých, ktorí sú ti nevďační. Oddávame sa ti celkom a prosíme ťa aj za tých, ktorí ťa nemilujú, ktorí nedôverujú v tvoju materinskú dobrotu, ktorí sa k tebe neutiekajú.

Radi prijmemme trápenia, ktorými sa bude Bohu páčiť nás navštíviť a obetujeme ti svoje modlitby a obety za spasenie hriešnikov. Obráť, Matka, obráť toľkých svojich márnوترatných synov a otvor im svoje Srdce, isté útočisko, aby tak premenili predošlé urážky na chvály, ľahostajnosť na horlivú modlitbu a nenávisť na lásku. Ach, pričiň sa, Matka naša, aby sme prestali už urážať Boha, Pána nášho,

veď ľudia už i tak veľmi ho urážajú. Vypros nám skrze svoje zásluhy milosť, aby sme ostali verní tomuto smierujúcemu duchu a nasledovali tvoje Srdce v čistote svedomia, v poníženosti a tichosti, v láske k Bohu a bližnému.

Nepoškvrnené Srdce Panny Márie, tebe česť, láska a chvála! Oroduj za nás teraz i v hodinu smrti našej. Amen.

Litánie loretánske.

Pane, zmiluj sa nad nami. — Kriste, zmiluj sa nad nami.

Pane, zmiluj sa nad nami.

Kriste, uslyš nás. — Kriste, vyslyš nás.

Otče s nebies, Bože, — zmiluj sa nad nami.

Synu, Vykupiteľu svet, Bože, — zmiluj sa nad nami.

Duchu Svätý, Bože, — zmiluj sa nad nami.

Svätá Trojica, jeden Bože, — zmiluj sa nad nami.

Svätá Mária, — oroduj za nás.

Svätá Božia Rodička, — oroduj...

Svätá Panna Panien,

Matka Kristova,

Matka Božej milosti,

Matka najčistejšia,

Matka najčistotnejšia,

Matka nepoškvrnená,

Matka neporušená,

Matka premilá,

Matka predivná,

Matka dobrej rady,

Matka Stvoriteľa.

Matka Spasiteľa,

Panna najmúdrejšia,

Panna ctihodná,
Panna chválitebná,
Panna mocná,
Panna dobrotivá,
Panna verná,
Zrkadlo spravodlivosti,
Stolica múdrosti,
Príčina našej radosti,
Nádoba duchovná,
Nádoba počestná,
Výborná nádoba pobožnosti,
Ruža duchovná,
Veža Dávidova,
Veža zo slonovej kosti,
Dom zlatý,
Archa úmluvy,
Brána nebeská,
Hviezda ranná,
Uzdravenie nemocných,
Útočište hriešnikov,
Potešenie zarmútených,
Pomocnica kresťanov,
Kráľovná anjelov,
Kráľovná patriarchov,
Kráľovná prorokov,
Kráľovná apoštolov,
Kráľovná mučeníkov,
Kráľovná vyznávačov,
Kráľovná panien,
Kráľovná všetkých svätých,

Kráľovná bez poškvvrny dedičného hrie-
chu počatá,

Kráľovná presvätého ruženca,

Kráľovná pokoja,

Baránku Boží, ktorý snímaš hriechy sve-
ta, — odpusť nám, Pane.

Baránku Boží, ktorý snímaš hriechy sve-
ta, — vyslyš nás, Pane.

Baránku Boží, ktorý snímaš hriechy sve-
ta, — zmiluj sa nad nami.

Oroduj za nás, svätá Božia Rodička.

Aby sme sa stali hodní prisľúbení Kri-
stových.

Modlime sa: Prosíme Ťa, Pane Bo-
že, daj nám, služobníkom Tvojim, — stá-
leho zdravia tela i duše, aby sme na sláv-
nu prímluvu blahoslavennej Márie, vždy
Panny, od prítomného súženia oslobodení
a večným potešením obveselení boli. —
Skrze Krista, Pána nášho. Amen.

Zasvätenie napoškvrnenému Srdcu Panny Márie:

MODLITBA

sv. Otca Pia XII. k Panne Márii Fátimskej.

Kráľovná najsvätejšieho ruženca, Po-
mocnica kresťanov, útočisko ľudstva, ví-
ťazná vo všetkých bitkách Božích. Po-

korne padáme pred tvojím trónom, pevne dúfajúc, že si vyprosíme milosrdenstvo a obsiahneme milosť a potrebnú pomoc v prítomných pohromách. Nespoliehame sa na svoje zásluhy, lež jedine na nekonečnú dobrotu Tvojho materinského Srdca! V tejto tragickej hodine ľudských dejín s v e r u j e m e, o d o v z d á v a m e a z a s v ä c u j e m e T e b e a T v o j m u n e p o š k v r n e n é m u S r d c u seba vo spojení nielen so svätou Cirkvou, tajomným telom Tvojho Ježiša, ktoré trpí a krváca, sužované v toľkých údoch a tak rozličným spôsobom, ale i s celým svetom, roztrhaným toľkou nesvornosťou, zachváteným novým ohňom nenávisťi a trpiacim pre vlastné neprávosti.

Maj súciti s toľkou skazou hmotnou i mravnou, s toľkými bolesťami a úzkosťami otcov, matiek, manželov, bratov a nevinných dietok! Nech Ťa dojmú toľké životy, zničené v kvete, toľké telá, roztrhané v tomto hroznom prelievaní krvi, toľké duše sužované a skonávajúce, z ktorých mnohé sa nachádzajú v nebezpečenstve, že budú na veky zatratené.

Matka milosrdenstva, vypros nám od Boha pokoj! Vypros nám predovšetkým tú milosť, ktorá môže premeniť ľudské srdcia, pripravuje, zjednáva a zaistuje po-

koj! Kráľovná pokoja, pros za nás! Daj svetu, nachádzajúcemu sa vo vojne, opravdivý pokoj, po ktorom vzdychajú národy, pokoj v pravde, spravodlivosti a láske Kristovej! Daj nám pokoj zbraní a pokoj srdc, aby sa v utíšených a usporiadaných pomeroch rozširovalo kráľovstvo Božie.

Poskytni svoju ochranu neveriacim a všetkým, ktorí ešte sedia v tŕni smrti! Udeľ im pokoj a učiň, aby i pre nich vyšlo slnko pravdy. Nech spolu s nami pred jediným Spasiteľom sveta opakujú: »Sláva na výsostiach Bohu a na zemi pokoj ľuďom dobrej vôle!« (Lk. 2, 14.)

Udeľ pokoj i národom, ktoré oddeľujú blud alebo nesvornosť, najmä tým, ktoré Ti preukazujú zvláštnu úctu a u ktorých nebolo domu, kde by nemali v úcte Tvoj posvätný obraz (dnes ešte azda skrývaný a odložený pre lepšie dni)! Prived ich do jediného ovčínca a pod jediného a pravého Pastiera.

Vymôž pokoj a úplnú slobodu pre svätú Cirkev Božiu. Zadrž šíriacu sa potopu novopohanstva, ktoré je úplne hmotárske. Udržuj vo veriacich lásku k čistote, praktický kresťanský život, apoštolskú horlivosť, aby v zásluhách a počtom rástlo množstvo tých, ktorí slúžia Bohu.

Konečne, ako bola Srdcu Tvojho Ježiša zasvätená Cirkev a celé ľudské pokolenie, aby po složení všetkej nádeje v Neho, Ono bolo im znakom a zárukou víťazstva a spásy, odteraz nech sú rovnako naveky zasvätené aj Tebe a Tvojmu nepoškvrnenému Srdcu, ó Matka naša a Kráľovná sveta! Kiež Tvoja láska a ochrana urýchlí triumf kráľovstva Božieho, aby všetky národy, smierené medzi sebou a s Bohom vyhlasovali Ťa za blahoslavenú a s Tebou zaspievaly od jednej končiny zeme ku druhej večné Magnificat slávy, lásky a vďačnosti Srdcu Ježišovmu, v ktorom jedine môžu nájsť Pravdu, život a pokoj. Amen.

Sv. Otec Pius XII. 17. novembra 1942 láskave udeliť ráčil odpustky troch rokov všetkým tým, ktorí pobožne domodlia sa túto modlitbu. Plnomocné odpustky raz za mesiac pri obyčajných podmienkach udelil tým, čo každý deň sa ju modlievajú.

Modlitba k prečistému Srdcu Panny Márie.

Ó, Srdce Márie, Matky Božej a Matky našej; Srdce milovania najhodnejšie; v ktorom má zaľúbenie najsvätejšia Trojica, ktoré je hodné všetkej úcty a nežnosti anjelov i ľudí; Srdce najviac po-

dobné Srdcu Ježišovmu, ktorého si najkrajším obrazom; Srdce plné dobroty a toľkého zľutovania k biedam našim, ráč rozpustiť ľad sŕdc našich a učiň, aby sa vnútorne obrátili k Srdcu Božského Spasiteľa. Vlej do nich lásku čností tvojich, zapáľ ich tým požehnaným plameňom, ktorým sama horíš. Opatruj sv. Cirkev, stráž ju a buď jej vždy sladkým útočišťom a nedobytnou vežou oproti všetkým náporom jej nepriateľov. Buď našou cestou k Ježišovi a prieplovom, cez ktorý dosiahneme všetky milosti k spaseniu potrebné. Buď našou útechou v potrebách, naším uľahčením v utrpeniach, našou posilou v pokušeniach, naším útočišťom v prenasledovaniach, našou pomocou vo všetkých nebezpečenstvách, ale najmä v poslednom boji života nášho, v hodine smrti, keď sa proti nám celé peklo postaví, aby v tomto rozhodnom okamihu, v tej strašnej chvíli, od ktorej závisí naša večnosť, dušu nám uchvátilo. — Ach, vtedy, ó, najsvätejšia Panna, daj, aby sme pocítili sladkosť materinského Srdca tvojho a silu pomoci tvojej, ktorú máš a Srdca Ježišovho; poskytni nám bezpečné útočisko v samom prameni milosrdenstva, aby sme ho v nebi s tebou mohli chváliť na veky vekov. Amen.

Korunka na česť nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie.

1. Nepoškvrnené Srdce Panny Márie, vzor vernosti v plnení všetkých povinností, daj, aby som aj ja tak ochotne a vytrvanlivo plnil svoje povinnosti k Bohu, k sebe a k bližnému.

2. Nepoškvrnené Srdce Panny Márie, plné milosti a svätostánok Najvyššieho, daj, aby som aj ja žil životom milosti, pokladal sa za živý chrám Ducha Svätého, všemožne sa chránil hriechu a ľútosťou a pokáním napravil svoje staré hriechy.

3. Nepoškvrnené Srdce Panny Márie, najblahoslavenejšie zo všetkých srdc, lebo si uverilo v slovo Božie, vypros mi tú milosť, aby som aj ja silne a rád veril vo všetky zjavené pravdy a bedlive si strážil predrahy poklad svätej viery.

4. Nepoškvrnené Srdce Panny Márie, ktoré si sa vždy a vo všetkom shodovalo s vôľou Božou, sprav, aby som nikdy nezabudol na svoj cieľ tu na zemi, a ten ie robiť vôľu Božiu, akékoľvek ťažké veci by aj odo mňa požadovala.

5. Nepoškvrnené Srdce Panny Márie, dokonalým vnútorným životom ustavične s Bohom spojené, daj, aby som sa aj ja

sobranosťou v modlitbe s celou dušou povznášal k Bohu.

6. Nepoškvrnené Srdce Panny Márie, aj pri velebnej hodnosti Materinstva Božieho tak hlboko pokorné, vypros mi milosť, aby som poznal svoje nič, nevyhnutné uponiženia života ochotne prijímal a nikdy nehľadal ľudskú chválu.

7. Nepoškvrnené Srdce Panny Márie, vypros mi milosť, aby som miloval čistotu srdca, lebu ju Pán Ježiš vyhlásil za pravé blahoslavenstvo na zemi a za potrebnú čnosť, ak chceme raz v nebi vidieť Boha.

8. Nepoškvrnené Srdce Panny Márie, tiché ako Srdce tvojho Syna, vypros mi milosť, aby som mohol premáhať každú nevôľu, každý nával hnevu, každý odpor pri ťažkostiach, protirečeniach a urážkach.

9. Nepoškvrnené Srdce Panny Márie, aj v najukrutnejších bolestiach vždy spokojné, vypros mi tú milosť, aby som v rozličných skúškach vždy mohol opakovať svoje odovzdané a kresťanské »fiat!« — »staň sa!«.

10. Nepoškvrnené Srdce Panny Márie, vzor poddanosti rodinnej, náboženskej a občianskej autorite, daj, aby som ťa nasledoval a vo svojich oprávnených predstavách vždy uznával predstaviteľov Božích.

11. Nepoškvrnené Srdce Panny Márie, plné materinskej lásky k svojim dietkam, keď sú v nejakej núdzi, urob, aby som aj ja miloval svojho bližného, ako seba samého a nikdy im neodoprel poradiť, pomôcť im a modliť sa za nich.

12. Nepoškvrnené Srdce Panny Márie, plné horlivosti za spasenie duší, urob, aby som aj ja zahorel túžbou apoštolovať medzi hriešnikmi a nevercami, aby som mal poľutovanie s dušičkami v očistci a aby som so všetkými svojimi silami pracoval na šírení kráľovstva Ježiša Krista po svete a na rozmnožení počtu svätých na nebi. Amen.

TAJOMSTVÁ SV. RUŽENCA.

1. Radostný ruženec.

Prosby k preddesiatku:

1. Ktorý nech rozmnožuje vieru našu.
2. Ktorý nech posilňuje nádej našu.
3. Ktorý nech roznecuje lásku našu.

Tajomstvá k desiatkom:

1. Ktorého si, Panna, z Ducha Svätého počala.
2. Ktorého si, Panna, pri navštívení Alžbety v žlote nosila.
3. Ktorého si, Panna, v Betleheme porodila.
4. Ktorého si, Panna, v chráme obetovala.
5. Ktorého si, Panna, v chráme našla.

2. Bolestný ruženec.

Prosby k preddesiatku:

1. Ktorý nech osvecuje rozum náš.
2. Ktorý nech upevňuje vôľu našu.
3. Ktorý nech posilňuje pamäť našu.

Tajomstvá k desiatkom:

1. Ktorý sa pre nás krvou potil.
2. Ktorý pre nás bičovaný bol.
3. Ktorý pre nás tŕním korunovaný bol.
4. Ktorý pre nás križ niesol.
5. Ktorý pre nás ukrižovaný bol.

3. Slávnostný ruženec.

Prosby k preddesiatku:

1. Ktorý nech usporaduje myšlienky naše.
2. Ktorý nech riadi slová naše.
3. Ktorý nech spravuje skutky naše.

Ľajomstvá k desiatkom:

1. Ktorý slávne zmŕtvych vstal.
2. Ktorý slávne na nebesia vstúpil.
3. Ktorý nám Ducha Svätého soslal.
4. Ktorý ťa, Panna, do neba vzal.
5. Ktorý ťa, Panna, v nebi korunoval.

Modlitba ku Kráľovnej najsv. ruženca.

Kráľovná najsv. ruženca, v týchto časoch tak veľkej bezbožnosti, prejav svoju moc so znakmi dávnych víťazstiev a shliadni láskavo s trónu, kde sídliš ako rozdávatelka odpustenia a milostí, na Cirkv svojho Syna, na jeho námestníka a na všetky duchovné a svetské stavy, skúšané takou ťažkou vojnou.

Urýchli, mocná premožiteľka bludov, urýchli hodinu milosrdenstva, i keď sa neschýselnými hriechami každodenne svoláva hodina spravodlivosti.

Mne však, najposlednejšiemu(ej) zo všetkých pred tebou prosebne klačiacemu(ej), vypros milosť, ktorú najväčšmi potrebujem, aby som spravodlivo žil(a) tu na zemi a raz v nebi so spravodlivými kráľoval(a). Zatiaľ ťa pozdravujem so všetkými veriacimi celého sveta a volám k tebe: Kráľovná najsvätejšieho ruženca, oroduj za nás. Amen.

Odpustky 500 rokov.

DODATOK

(Dva programy.)

Program horlitefov a horliteliek sekcie „Nepoškvrneného Srdca Panny Márie Apoštolátu modlitby“.

Horlitelia a horliteľky, ktorí pracujú na šírení úcty a zasvätenia sa nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie, okrem toho, čo je už ustálené v pravidlách Apoštolátu modlitby, nech si berú do programu toto:

1. Modliť sa denne, nakoľko možno spoločne v rodine, sv. ruženec.

2. Smierne sv. prijímanie v sobotu.

3. Štvrťhodinové rozjímanie o tajomstvách sv. ruženca v každú prvú sobotu mesiaca.

A. Horliť za zasvätenie rodín nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie.

B. Horliť za spoločné rodinné modlenie sa sv. ruženca.

C. Horliť za odbavovanie prvých piatich sobôt podľa želania najsvätejšej Panny.

Program kresťanského života, ktorý plynie z fátimského posolstva.

Posolstvo lásky najsvätejšej Panny predstavuje ozajstný a úplný a najmä v našich časoch tak prepotrebný program kresťanského života.

Je to program *viery, nábožnosti, poká-
nia, apoštolátu*, nesúci na sebe počat' uče-
nia sv. Evanjelia, súci pretvoriť ľudí a
smieriť nám spravodlivosť Božiu. Tento
program sverila Panna Mária trom deťom
z ľudu, deťom chudobným a nevzdelaným,
ale nevinným, aby zo slabosti nástroja
ukázala silu Božej moci, ktorá také ná-
stroje upotrebuje. Tento program je nád-
hernou obhajobou celého nadprirodzeného
sveta, lebo toľké zázračné obrátenia duší,
ktoré sa stali prostučkým plnením tohto
programu, dokazuje nášmu pýchou a hni-
lobou nakazenému storočiu, že len kresťan-
ský život môže z dnešného chaosu utvoriť
nový poriadok, ktorý bude zorou jasnej-
šieho dňa.

I. *Program viery* v dobe materializmu,
keď svet zavrhuje tajomstvá sv. viery ako
protivlance sa vede.

1. *Verte v trojjediného Boha.* »Bože môj, verím v teba, klaniam sa ti, dúfam v teba a milujem ťa. Prosím o odpustenie pre tých, čo neveria v teba, neklaňajú sa ti, nedúfajú v teba, nemilujú ťa! Modlite sa takto!« povedal anjel fátimským pastierikom.

2. *Verte v tajomstvá života Ježiša Krista,* ktoré nám predstavuje sv. ruženec.

3. *Verte v skutočnú prítomnosť Pána Ježiša v Eucharistii:*

»Najsvätejšia Trojica: Otec, Syn a Duch Svätý! S hlbokou úctou sa ti klaniam a obetujem ti najsvätejšie telo, krv, dušu a Božstvo nášho Pána Ježiša Krista, prítomného vo všetkých bohostánkoch sveta.« Tak hovoril anjel, keď dával prijímať deťom, a povedal: »Prijmite telo i krv Ježiša Krista, ktorého nevďační ľudia prebrozne urážajú.«

4. *Verte, že ťažký hriech* je najväčším nešťastím človeka. Panna Mária zjavila sa bolestná a smutná a ukázala svoje Srdce celé ovinuté trnám a zarmútené pre toľké hriechy sveta. »Vedzte... že Boh čoskoro bude trestať svet pre jeho mnohé zločiny vojnou, hladom a prenasledovaním Cirkvi a sv. Otca.« »Keď sa modlíte ruženec, dodajte... Ježišu, odpusť nám naše hriechy!«

5. Verte v *pekelné tresty*. Panna Mária ukazuje trom deťom ohromné ohnivé more. V ňom diabli a duše v ľudskej podobe. Ako skákajúce plamene dvíhali sa a padali späť do ohňa, hrozne revúc od bolesti a zúfalstva. »To je peklo, ta sa dostanú na koniec úbohí hriešnici.« »Ježišu môj, chráň nás od pekelného ohňa!«

6. Verte v *nebo a očistec*. »Mojou krajinou je nebo«, odpovedala Panna Mária deťom, keď sa pýtaly: »Prídeme aj my do neba?« »Hej, — odpovedala im najsvätejšia Panna a pripomínala im, že ak je nebo, je aj očistec a naučila ich takto sa modliť: Ó, Ježišu, prived' do neba všetky duše, najmä tie, čo sú najväčšmi utisnuté na tvoje milosrdenstvo.«

7. Verte v *moc orodovania Panny Márie* u Boha, lebo veď ona je prostrednica všetkých milostí.

8. Verte vo *svätého Otca*, lebo on je námestníkom Ježiša Krista.

Viera! Hľa, to je najväčší dar, ktorý nám Pán Boh dať môže. Veriť a poznať Boha a človeka, cieľ života, smysel bolesti, času a večnosti, znamená mať s neobmedzenou istotou pravdy na spasenie potrebné.

II. Program pobožností v dobe naturalizmu, keď sa hlása, že všetko závisí od síl a schopností človeka.

1. »Modlite sa, modlite sa veľa!« tak odporúčal anjel a najsvätejšia Panna. A toto je i rozkazom Pána Ježiša v Evanjeliu: »Treba vždycky sa modliť a neustávať.« (Luk. 18, 1.)

2. »Každý deň *pomodlite sa ruženec*.« »Najsvätejšia Panna tak to chce!« A naozaj. Panna Mária vo všetkých šiestich zjaveniach opakuje výzvu denne odbavovať sv. ruženec. Ruženec s modlitbami, z ktorých sa skladá a s tajomstvami, ktoré predstavujú život Ježiša Krista, je ako by súhrnom sv. Evanjelia.

3. *Rozjímajte*. Panna Mária žiada, aby sme s ňou strávili chvíľku v *rozjímaní* o ružencových tajomstvách. Rozmýšľať o tajomstvách je najúčinnnejší prostriedok žiť vnútorným životom, životom spojenia s Bohom a účasti na Ježišovom živote. A to znamená, podľa samého učenia Majstra, klaňať sa Bohu v duchu a v pravde.

4. *Uctievaajte nepoškvrnené Srdce Panny Márie*. »Na záchranu hriešnikov chce Pán udomáčniť na svete pobožnosť k môjmu nepoškvrnenému Srdcu.« Panna Mária sľubuje, že v hodinu smrti príde v ústrety

s milosťami na spasenie potrebnými všetkým, čo si odbavia pobožnosť piatich prvých sobôt. Čože je to iné, ako uskutočnenie milosrdného plánu Opatery Božej, tých svätých slov, ktoré kedysi odznely z úst ukrižovaného Ježiša: »Hľa, Matka tvoja!« (Ján 19, 27), hľa, Srdce tej, ktorá je samá dobrota, útočisko hriešnikov v živote i v smrti a brána nebies.

5. *Zasväťte sa nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie.* »Ja som prišla žiadať zasvätenie sveta môjmu nepoškvrnenému Srdcu.« Po zasvätení Božskému Srdcu Ježišovmu žiada Pán Boh zasvätenie Srdcu Panny Márie, lebo toto má byť najúčinnější prostriedok, aby miesto nenávisť a ducha pomsty panovalo na celom svete kráľovstvo srdca, čiže všeobecná a vzájomná láska dietok tej istej rodiny. Veď vo sv. Evanjeliu táto láska sa predstavuje ako charakteristický znak opravdivých učeníkov Kristových a ako veľkolepý apologetický dôkaz jeho božského poslania.

Kto žije týmto životom pobožnosti, môže byť istý, že dostane všetky milosti, ktoré jeho duša potrebuje, podľa výslovného prisľúbenia: »Pýtajte a dá sa vám!« (Mat. 7, 7.)

III. *Program pokánia* v dobe smyselnosti, keď sa vo všetkom hľadá uspokojovanie smyslov a popiera sa zloba hriechu.

1. *Proste o odpustenie* svojich hriechov. Treba sa polepšiť a neurážať viac Boha, Pána nášho, veď už i tak až priveľa ho urážajú.

2. *Prinášajte ustavične obety* Pánovi ako náhradu za toľké hriechy, ktorými urážajú božskú Velebnosť.« *»Prijmite a ochotne znášajte* všetky trápenia, ktoré sa bude páčiť Pánovi na vás poslať.«

3. *»Smierujte* Boha za neprávosti nevďačných ľudí. *Potešte svojho Pána! Dávajte náhradu* za bohorúhania a urážky nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie.« Odbavujte *smierne sv. prijímanie* v prvé soboty mesiaca!«

4. *Premáhajte sa.* Pán Ježiš a Panna Mária naliehajú na deti, aby zachovaly v tajnosti im sverené tajomstvo. *»Chceme radšej zomrieť, ako vyjaviť tajomstvo — cpakovali mali — lebo Panna Mária zakázala nám to niekomu prezradiť.«* Takto nás učia, ako máme prinášať Bohu a nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie obetu mlčať, keď to povinnosť žiada, a premáhať každý popud prírody, lichotenia alebo aj hrozby. Celá mravouka Evanjelia je v tom-

to duchu pokánia: *napravovať* vlastné a cudzie previnenia, *lutovať* nad hriechami a *zviŕaziť* nad sebou.

IV. Program apoštolátu.

1. »*Modlite sa za tých, čo sa nemodlia. Obetujte ustavične modlitby a prinášajte obety za obrátenie hriešnikov.*«

2. »*Obetujte sa za hriešnikov a hovoriť často, ale hlavne, keď prinesiete nejakú obeť: Ježišu, toto z lásky k tebe, za obrátenie hriešnikov.*« »*Hľadte, koľké a koľké duše idú do pekla, lebo niet nikoho, kto by sa za nich obetoval a modlil.*«

A tento apoštolát je *najkrajší*, lebo jeho cieľom je spasiť duše, a to modlitbou a obetami. Je spolu aj *najveľkodušnejší*. — Panna Mária, keď hovorila k deťom, nerozkazuje im, ale sa ich pýta: *chcete sa obetovať Pánovi? ste ochotní prinášať obety a prijať utrpenia?*

Veľkolepé je poučenie, ktoré nám pripomína Kniha Múdrosti: »*Tu, dominator virtutis, cum magna reverentia disponis nos*« — »*Ty, Panovník mocný, s veľkou shovievavosťou nás spravuješ.*« (Múdr. 12, 18.)

V. N. V. Č. B.

O B S A H :

Naša odpoveď na Fátimské posolstvo	—	5
Fátimské posolstvo	— — — — —	5
Pobožnosť k nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie	— — — — —	8
Z dejín úcty nepoškvrneného Srdca Panny Márie	— — — — —	8
Prečo je táto úcta práve dnes časová?	—	10
Vynáhrada	— — — — —	14
Zasvätenie sveta	— — — — —	17
Naša odpoveď	— — — — —	21
I. Chceme udomáčniť u nás pobožnosť k nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie	— —	21
II. Chceme napraviť urážky nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie učinené	— — — —	30
III. Chceme zasvätenie sveta nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie	— — — — —	36
Štvrťhodinka rozjímania o tajomstvách svätého ruženca, strávená s najsvätejšou Pannou	— — — — —	40
Srdce Panny Márie a tajomstvá sv. ruženca		43
Radostné tajomstvá	— — — — —	44
1. Zvestovanie	— — — — —	44
2. Navštívenie	— — — — —	48
3. Narodenie Ježišovo	— — — — —	52
4. Očistenie najsvätejšej Panny	— — — — —	56
5. Nájdenie Ježiša v chráme	— — — — —	58
Bolestné tajomstvá	— — — — —	63
1. Smrteľný zápas Ježišov	— — — — —	64
2. Bičovanie	— — — — —	68
3. Tŕnim korunovanie	— — — — —	72

4. Krížová cesta	—	—	—	—	—	—	76
5. Ukrižovanie	—	—	—	—	—	—	80
Slávne tajomstvá	—	—	—	—	—	—	85
1. Zmŕtvychvstanie	—	—	—	—	—	—	86
2. Nanebovstúpenie	—	—	—	—	—	—	90
3. Soslanie Ducha Svätého	—	—	—	—	—	—	96
4. Nanebovzatie najsvätejšej Panny	—	—	—	—	—	—	100
5. Korunovanie najsvätejšej Panny	—	—	—	—	—	—	104
Zasvätenie nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie	—	—	—	—	—	—	109
Ako zasvätiť rodinu nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie	—	—	—	—	—	—	111
Zasvätenie rodiny	—	—	—	—	—	—	113
Zasvätenie jednotlivca	—	—	—	—	—	—	115
Zasvätenie rodiny najsvätejším Srdciam Pána Ježiša a Panny Márie	—	—	—	—	—	—	116
Modlitby na česť nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie	—	—	—	—	—	—	119
Smierujúca modlitba	—	—	—	—	—	—	121
Litánie loretánske	—	—	—	—	—	—	123
Zasvätenie nepoškvrnenému Srdcu Panny Márie (od sv. Otca Pia XII. k P. Márii Fátimskej)	—	—	—	—	—	—	125
Modlitba k prečistému Srdcu Panny Márie	—	—	—	—	—	—	128
Korunka na česť nepoškvrnenému Srdcu P. Márie	—	—	—	—	—	—	130
Tajomstvá sv. ruženca	—	—	—	—	—	—	133
Modlitba ku Kráľovnej najsv. ruženca	—	—	—	—	—	—	134
Dodatok (Dva programy)	—	—	—	—	—	—	135
Program horliteľov a horliteliek	—	—	—	—	—	—	135
Program kresťanského života, ktorý plynie z fátimského posolstva	—	—	—	—	—	—	136

